

Kartlegging av naturtyper i Selbu kommune

Stefan Olberg, Øivind Gammelmo, Tom Hellik Hofton,
Jon T. Klepsland og Kjell Magne Olsen

Ekstrakt

BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Selbu kommune kvalitetssikret og nykartlagt naturtyper i Selbu kommune. Totalt 90 naturtypelokaliteter er nå avgrenset i kommunen. Disse fordeler seg på 21 lokaliteter med A verdi, 44 med B verdi og 25 med C verdi. Gammel barskog og gråor-heggeskog er naturtypekategoriene som er registrert flest ganger. 29 ulike rødlistearter ble påvist i til sammen 72 funn.

Nøkkelord

Sør-Trøndelag
Selbu
Naturtype
Naturtypekartlegging
Verdivurdering

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre (pilebladbillen - Phratora vitellinae): Stefan Olberg
Midtre (Elvebredd med klåved): Stefan Olberg
Nedre (Nea): Stefan Olberg

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-063-6

BioFokus-rapport 2008-30

Tittel

Kartlegging av naturtyper i Selbu kommune

Forfattere

Stefan Olberg, Øivind Gammelmo, Tom Hellik Hofton, Jon T. Klepsland og Kjell Magne Olsen

Dato

15.06.2009

Antall sider

44 sider

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Selbu kommune

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:

<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO

Telefon 2295 8598

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Selbu kommune foretatt en kartlegging av prioriterte naturtyper i Selbu kommune. Marit Lorvik (Fylkesmannen) og Stig Roald Amundsen (Selbu kommune) har vært ansvarlige hos oppdragsgiverne, mens fagansvarlig har vært Linn Eilertsen (Fylkesmannen). Terje Blindheim har vært prosjektansvarlig hos BioFokus. Feltarbeidet er utført av i alt 5 personer, alle fra BioFokus.

Denne rapporten har som mål å kort oppsummere dagens status for naturtypekartleggingen i Selbu kommune, beskrive hvilke oppgaver som er gjort og peke på kartleggingsstatus for de enkelte hovednaturtyper og delområder i kommunen.

Oslo, 15. juni 2009

Forfatterne

Lokalitet 33, Kallarneset. Frodig gråor-heggeskog omkranser starrsumpskog. Foto: Stefan Olberg.

Sammen drag

BioFokus har i perioden september 2008 til mai 2009 gjennomført en oppdatering av naturtypekartet i Selbu kommune. Arbeidet har vært fordelt på feltarbeid, innhenting og vurdering av litteratur, oppdatering av databaser til ny DN-standard, samt kontroll av naturtypeavgrensninger. BioFokus sitt utgangspunkt for arbeidet har vært et eksisterende naturtypekart.

Per mai 2009 er det stedfestet, beskrevet og verdisatt 90 naturtypelokaliteter i kommunen. Disse har et samlet areal på over 105 kvadratkilometer. 21 lokaliteter er vurdert som svært viktige (A-verdi), 44 som viktige (B-verdi) og 25 som lokalt viktige (C-verdi). Fordelingen av de ulike hovednaturtypene på antall lokaliteter, viser at det er skog og ferskvann/våtmark som dominerer, med til sammen over 80% av lokalitetene. Dersom man tar i betraktning arealet, er det imidlertid "annen viktig forekomst" som dominerer, med nesten 60% av det samlede arealet til naturtypelokalitetene (se tabell 1). Viktig å påpeke at én stor lokalitet utgjør mesteparten av dette arealet. Fjell, som utgjør 20% av det totale arealet, består av kun to store lokaliteter.

Tabell 1. Fordelingen av hovednaturtyper på antall og areal

Hovednaturtype	Antall	Andel av antall	Hovednaturtype	Areal	Andel av areal
Ferskvann/våtmark	32	35,6	Ferskvann/våtmark	6697	6,4
Kulturlandskap	2	2,2	Kulturlandskap	19	0,1
Myr og kilde	6	6,7	Myr og kilde	6461	6,1
Skog	41	45,6	Skog	8174	7,8
Annen viktig forekomst	7	7,8	Annen viktig forekomst	63006	59,8
Fjell	2	2,2	Fjell	21024	20,0
Grand Total	90	100	Grand Total	105381	100

Lokalitet 34, Øråsen S. Eldre granskog med grove læger. Foto: Stefan Olberg

Innhold

1	INNLEDNING / BAKGRUNN	6
2	GJENNOMFØRING	6
3	RESULTATER	8
3.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER	8
3.1.1	<i>Artsmangfold</i>	8
3.2	LOKALITETSBESKRIVELSER	16
3.3	NYE NATURRESERVATER I 2008	38
3.4	REGISTRERINGSSTATUS	39
3.4.1	<i>Status for de ulike hovednaturtypene</i>	39
4	DISKUSJON	41
4.1	ANSVARSA-NATURTYPER I KOMMUNEN	41
	LITTERATUR	43

Lokalitet 73, Renålia. Hogst med kabelbane i gammel granskog ned mot Selbusjøens sørvestside.
Foto: Stefan Olberg.

1 Innledning / bakgrunn

I forordet til første utgave av naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 1999) står følgende: *"Det er et politisk mål at alle landets kommuner skal gjennomføre kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold på sine arealer (St. meld. nr. 58 (1996/97) 1996-97). Den kommunale kartleggingen omfatter naturtyper, vilt, rødlistearter, ferskvannslokaliteter og marint biologisk mangfold."*

Arbeidet som er gjort i denne forbindelse er finansiert med midler fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag og Selbu kommune. Avtalens økonomiske ramme lå på 200.000 kroner inkl. mva.

Feltarbeidet er gjort i september 2008, og bearbeidelse av data og ferdigstilling av rapport, kart og database er gjort i løpet av vinteren og våren 2009. Feltarbeid er utført av Øivind Gammelmo, Tom Hellik Hofton, Jon T. Klepsland, Kjell Magne Olsen og Stefan Olberg, alle fra BioFokus. Data er systematisert i Natur2000 (Borch og Wergeland Krog 2009).

Metoden for kartlegging følger DN-håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). Det henvises til denne, og da spesielt kapitlene 1–4 og 6, for en nærmere redegjørelse av kriterier for utvelgelse av naturtyper og verdisetting av dem.

I forbindelse med oppdateringen og samordningen av data i en felles database har BioFokus produsert sosifiler for naturtypetemaet. Disse er oversendt Fylkesmannens miljøvernaveiding sammen med egenskapsdataene. Fylkesmannen vil på dette grunnlag kunne oppdatere Naturbase i samarbeid med DN.

2 Gjennomføring

Prosjektets formål var å registrere nye naturtypelokaliteter i pressområdene i Selbu kommune, samt kvalitetssikre tidligere registrerte naturtypelokaliteter innenfor dette området, slik at materialet tilfredsstiller kravene i revidert utgave av DN-håndbok 13.

Det gamle naturtypedatasettet besto av eldre naturtypelokaliteter og MiS-polygoner. Noen av naturtypelokalitetene er videreført, mens en del er endret på bakgrunn av de nye undersøkelsene. I alt 77 lokaliteter er nytegnet som polygoner i det oppdaterte naturtypekartet, hvorav 34 er helt nye lokaliteter. Til sammen er 90 naturtyper tegnet inn med polygoner, enten etter kvalitetssikring i felt eller på grunnlag av eksisterende informasjon, og med støtte i høyoppløselige ortofoto og eventuelt andre kilder. Alle MiS-polygoner og 49 naturtyper som enten har vært veldig dårlig avgrenset eller med manglende beskrivelser, ble satt som uprioriterte og er dermed ikke tatt med i naturtypekartet. Disse lokalitetene må undersøkes og avgrenses på nytt i felt og beskrives i henhold til DN-håndbok 13.

I tråd med fylkesmannens ønske ble det lagt vekt på å kvalitetssikre tidligere registrerte områder og å undersøke pressområdene i kommunen, med unntak av jordbrukets kulturlandskap som skulle prioriteres i mindre grad.

Størst fokus ble lagt til de lavereliggende deler av kommunen og da særlig rundt Selbusentrum. Spesielt ble breddene av nedre del av Nea og Garbergselva, og våtmarksområder omkring Selbusjøens sørvestside, kartlagt. En del innsats ble også lagt i å fange opp viktige naturtypelokaliteter i skog, og da særlig gammel skog i lisdene langs Nea og i lisdene ned mot Selbusjøens vestre del. Flest lokaliteter er registrert innenfor hovednaturtypene skog og ferskvann/våtmark.

Som en del av naturtypekartleggingen har vi gjort registreringer av interessante og krevende arter med spesiell økologi, inkludert rødlistete arter. Arter som er kartlagt

gjennom prosjektet vil på sikt bli tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken og GBIF Norge 2008).

Den gamle nummereringen av naturtypene var problematisk, ettersom flere lokaliteter startet med 0. Dette skaper problemer ved overføring av data. Nummereringen var ellers lite logisk og fulgte flere ulike systemer. Derfor er alle de 90 naturtypene tillagt nummerserie fortløpende fra 10001 opp til 10096. De gamle numrene og dato for en eventuell forandring, står oppført i basen.

Lokalitet 35, Rypmyra. Øivind og Kjell Magne kartlegger rikmyr. Foto: Stefan Olberg.

3 Resultater

3.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

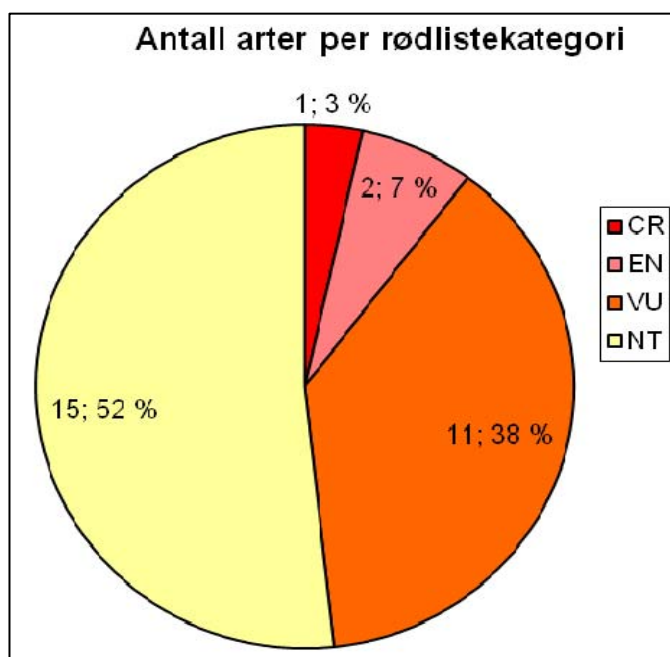
I dette kapittelet gis en enkel oppsummering av resultatene fra registreringene. Tabell 3 oppsummerer fordelingen av areal og verdi på de ulike hovednaturtyper og naturtyper, mens figur 2 viser den geografiske fordelingen av lokalitetene. I tabell 4 gis en oversikt over de registrerte lokalitetene, mens det i kap. 3.2 gis en fullstendig områdebeskrivelse fra hver av de 90 lokalitetene som er verdisatt. Figur 3 og 4 viser fordelingen av biotoparealer i kommunen på henholdsvis verdi og ulike arealklasser.

Av de 90 registrerte lokalitetene er 21 vurdert som svært viktige (A-verdi), 44 som viktige (B-verdi) og 25 som lokalt viktige (C-verdi). De 21 A-lokalitetene utgjør bare 4 % av det totale arealet. Lokaliteter som er verdisatt som B utgjør det desidert største arealet, med hele 95 % av arealet. Lokaliteter som er verdisatt som lokalt viktige utgjør bare 1% av det samlede arealet. En A-lokalitet utgjør i snitt 0,2 km² i Selbu og en C-lokalitet i snitt 0,05 km². Til sammenligning utgjør en B-lokalitet i snitt hele 22,2 km². Disse verdiene kommer i hovedsak av forekomsten av noen få veldig store lokaliteter som alle er verdisatt som viktige (B-verdi), delvis på grunn av noe ufullstendige undersøkelser og meget vid avgrensning. Disse store lokalitetene ble ikke kvalitetssjekket i felt i 2008.

Figur 5 viser fordelingen av hver av de 90 naturtypene og deres verdi.

3.1.1 Artsmangfold

Det er kartlagt totalt 29 rødlistearter i de til sammen 90 registrerte naturtype-lokalitetene (tabell 2). Disse er fordelt på i alt 72 ulike funn, dvs. at det er registrert i gjennomsnitt 0,8 rødlistearter per lokalitet. Figur 1 viser fordelingen av de 29 artene på rødlistekategori. Kun arter som er registrert i de 90 prioriterte naturtypelokalitetene er tatt med i denne statistikken. Det finnes flere rødlistearter i kommunen, i reservatene, viltlokaliteter m. fl.

Figur 1. Viser fordelingen av de 25 rødlisteartene på rødlistekategorier.

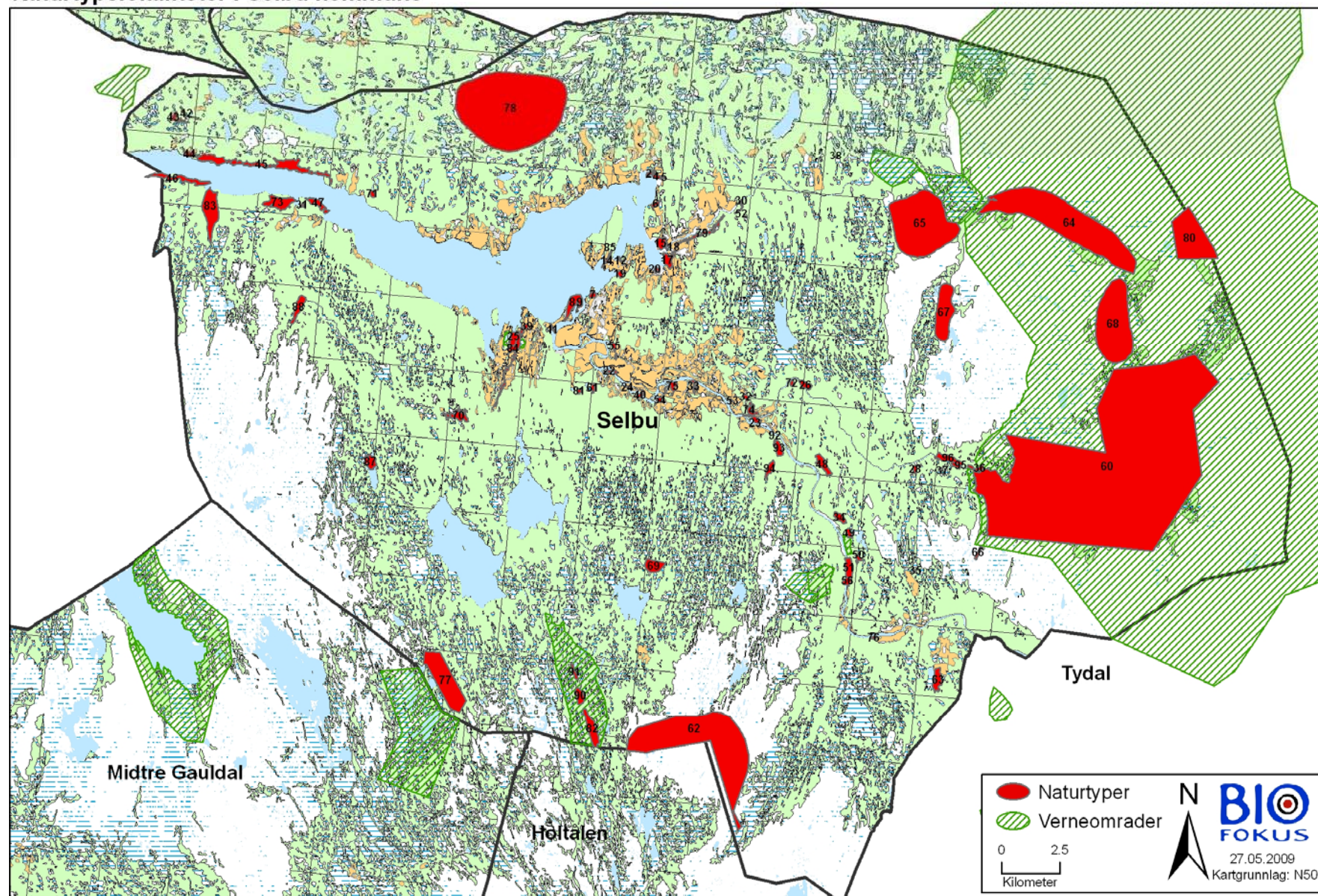
Tabell 2. Oversikt over registrerte rødlistearter knyttet til naturtypelokalitetene.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødlistekategori	Total
Amfibier og reptiler	<i>Triturus vulgaris</i>	Liten salamander	NT	2
Karplanter	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Brudespore	NT	1
	<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	2
	<i>Tillaea aquatica</i>	Firling	EN	2
	<i>Pseudorchis albida</i>	Hvitkurle	VU	2
	<i>Myricaria germanica</i>	Klåved	NT	10
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	Gubbeskjegg	NT	10
	<i>Sclerophora peronella</i>	Kystdoggnål	NT	1
	<i>Cyphelium inquinans</i>	Gråsotbeger	VU	1
	<i>Sclerophora coniophaea</i>	Rustdoggnål	NT	4
	<i>Cyphelium karelicum</i>	Trollsotbeger	VU	3
	<i>Bactrospora corticola</i>	Granbendellav	VU	8
	<i>Chaenotheca gracillima</i>	Langnål	NT	1
	<i>Gyalecta friesii</i>	Huldrelav	NT	3
	<i>Bactrospora brodoi</i>	Taigabendellav	CR	1
	<i>Chaenotheca gracilentia</i>	Hvithodenål	NT	1
	<i>Cliostomum leprosum</i>		VU	2
Sopp	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	Svartsonekjuke	NT	4
	<i>Phlebia centrifuga</i>	Rynkeskinn	NT	1
	<i>Skeletocutis odora</i>	Sibirkjuke	VU	1
	<i>Pseudographis pinicola</i>	Gammelgranskål	NT	4
	<i>Sarcodon martioflavus</i>	Ferskenstorpigg	VU	1
	<i>Multiclavula mucida</i>	Vedalgekølle	NT	1
	<i>Gloiodon strigosus</i>	Skorpepiggsopp	NT	1
	<i>Skeletocutis chrysella</i>		VU	1
	<i>Hyphodontia curvispora</i>		VU	1
	<i>Laurilia sulcata</i>	Taigaskinn	EN	1
Insekter	<i>Bembidion argenteolum</i>		VU	1
Moser	<i>Frullania bolanderi</i>	Pelsblæremose	VU	1
Grand Total				72

Lokalitet 49, Raudberga NR nord. Vanlig blåfiltlav sammen med lungenever. Foto: Tom Hellik Hofton.

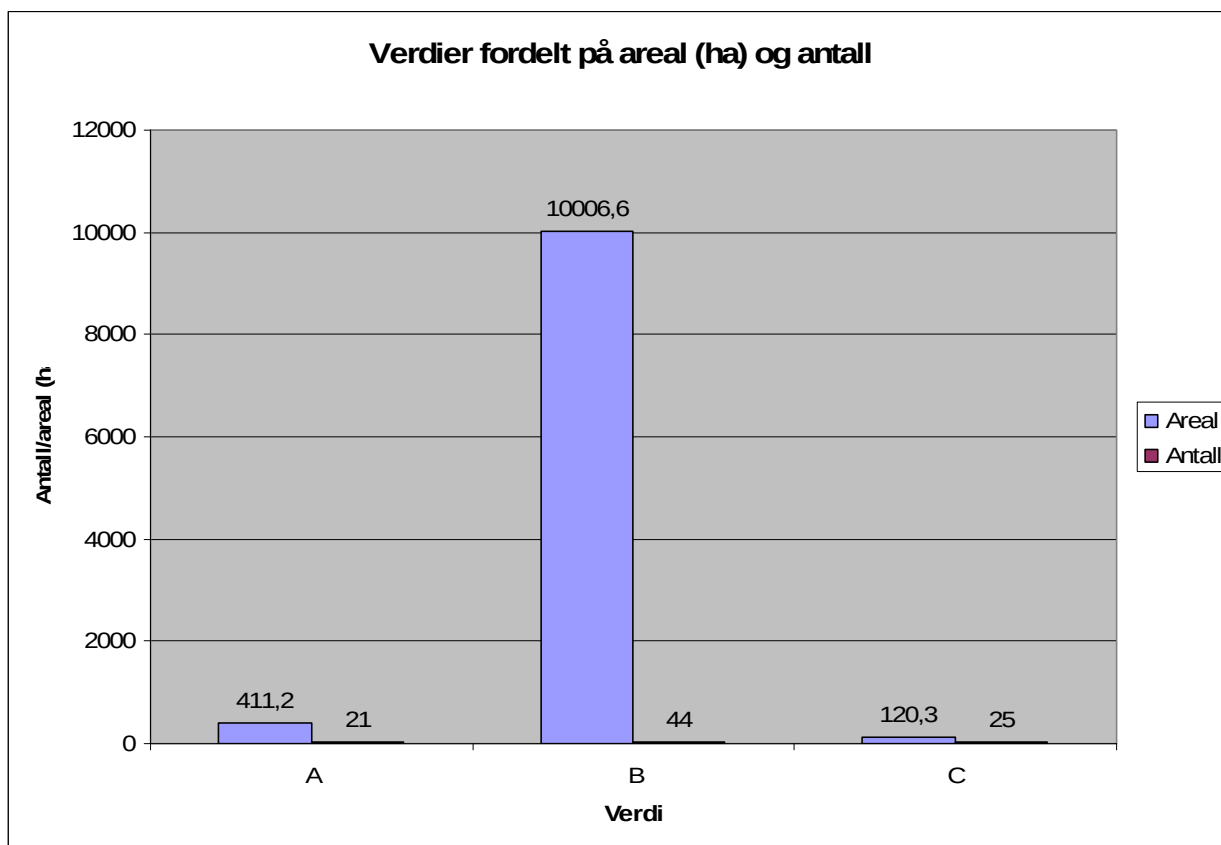
Naturtypelokaliteter i Selbu kommune

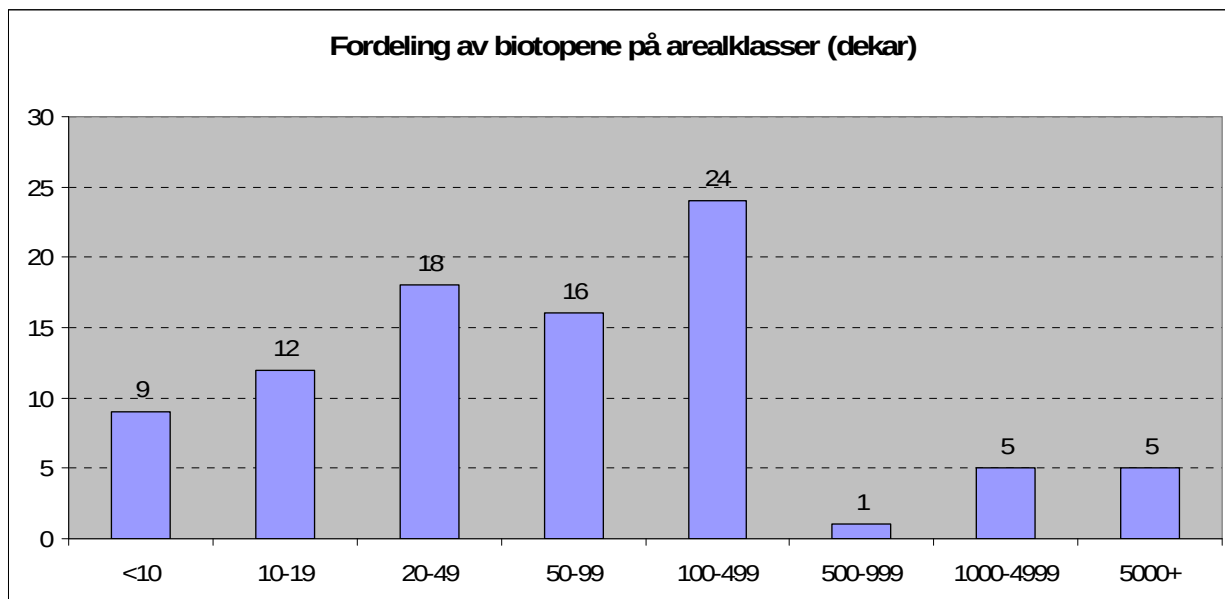
Figur 2. Geografisk fordeling av de 90 naturtypelokalitetene. Merket med lokalitetsnummer.

Tabell 3. Oversikt over fordelingen av de ulike naturtypene på hovednaturtype, naturtype, verdi og areal i dekar.

Hovednaturtype	Naturtype	A	B	C	Totalt	Areal
Ferskvann/våtmark	Dam	2	3	1	6	76,7
	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti		3	1	4	4.673,7
	Rik kulturlandskapssjø	1			1	168,8
	Viktig bekkedrag		2		2	511,5
	Deltaområde		1		1	18,6
	Evjer, bukter og viker	2	2	1	5	310,8
	Stor elvør	1	2	2	5	435,4
	Mudderbank	7	1		8	501
		13	14	5	32	6.696
Kulturlandskap	Naturbeitemark			2	2	19,4
Myr og kilde	Rikmyr		3	3	6	6.461
Skog	Bekkekløft og bergvegg	2	3	1	6	852
	Gammel barskog	3	9	4	16	3.441
	Gammel lauvskog	2			2	307
	Gråor-heggeskog		5	6	11	646
	Kalkskog	1	1		2	1.286
	Rik edellauvskog		1		1	45
	Bjørkeskog med høgstauder		2	1	3	1.595
		8	21	12	41	8.174
Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		5	2	7	63.006
Fjell	Kalkrike områder i fjellet		2		2	21.023
Totalt		21	44	25	90	105.381

Figur 3. Fordelingen av antall lokaliteter og areal (i dekar) for de respektive verdiklassene.

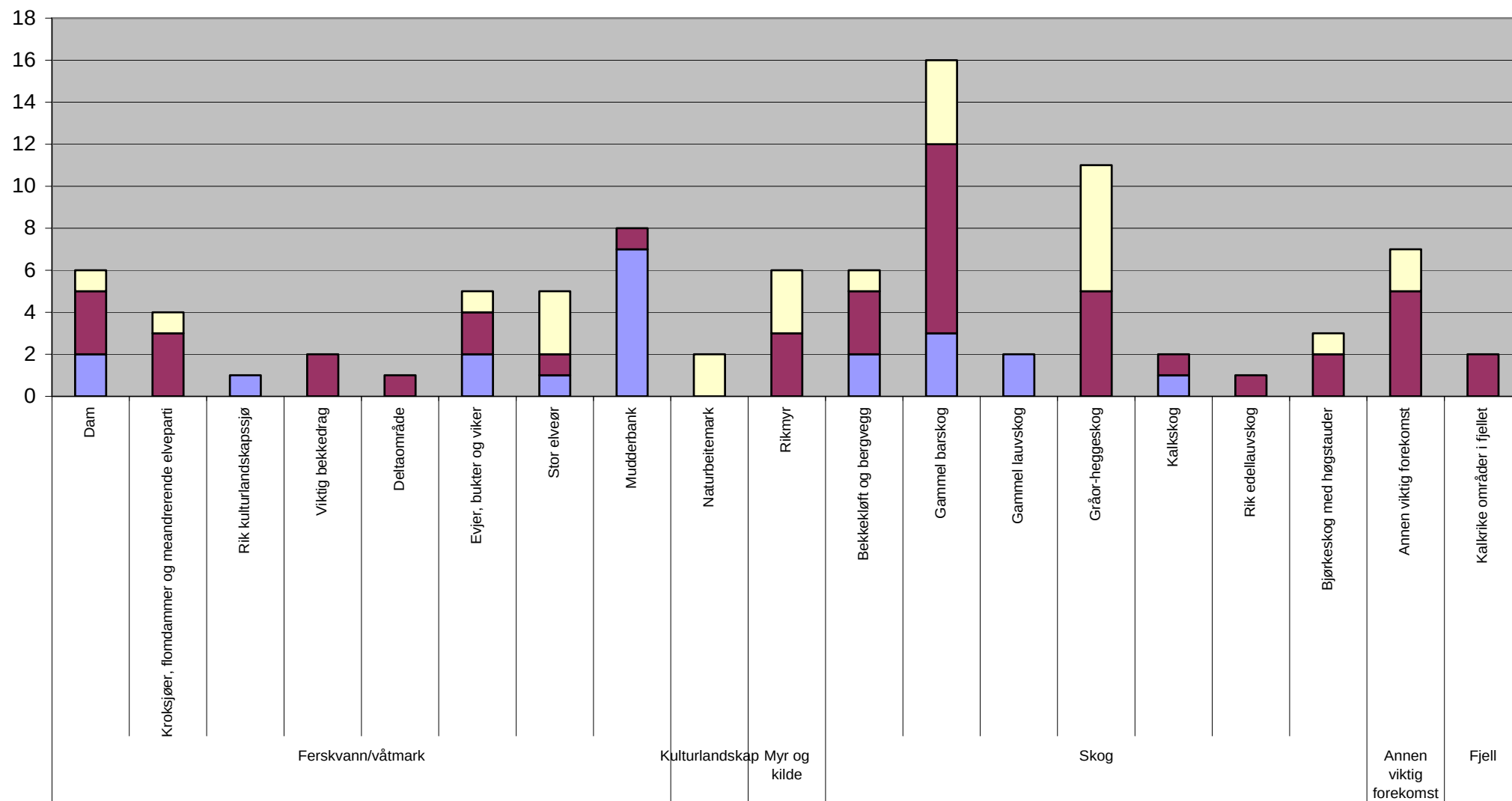

Figur 4. Fordelingen av de 90 lokalitetene på 8 arealklasser.

Den kritisk truede laven taigabendellav ble funnet i lokalitet Renålia (73). Foto: Tom Hellik Hofton.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -
Naturtypeoversikt med verdifordeling

Figur 5. Fordelingen av ulike naturtyper på verdi og antall. Blå farge angir A verdi, lilla angir B verdi og gul farge angir C verdi.

Tabell 4. Lokaltetsoversikt fordelt på kommune. Listen er sortert alfabetisk og NR korresponderer til nummereringen på oversiktskartet og på nummeret i lokalitetslisten. Areal i dekar.

Lokalitet	NR	Hovednaturtype	Naturtype	Utforming	Verdi	Areal
"Storkjølbekken" nord for Draksten	43	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	89,149
Aftretsvollen-Renåa	88	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	263,84
Alset NØ	30	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	15,733
Alset S	29	Kulturlandskap	Naturbeitemark		C	3,65
Alset Ø	52	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	11,95
Bjørnbenet N	47	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	197,1
Botn, nord for	21	Ferskvann/våtmark	Dam		B	2,049
Bringen	62	Fjell	Kalkrike områder i fjellet	Rabbe	B	8486,5
Brustad	53	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	12,935
Bukkøya	55	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	41,779
Buåsan S	37	Myr og kilde	Rikmyr	Ekstremrik myr i høyreliggende områder	C	3,767
Bønnodden-Bønnoddvika	39	Ferskvann/våtmark	Evjer, bukter og vikar	Bukter og vikar	C	63,404
Bårdsgård	74	Skog	Bjørkeskog med høgstauder	Lavurt-utforming med spredte høgstauder	B	118,14
Dalvøllan-Kverntjønn	77	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		B	2070,8
Emstadodden, øst for	19	Ferskvann/våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	57,201
Evjøyen	54	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	47,789
Evstjøen	63	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		B	274,22
Fagermosa	68	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	B	4404
Fitjan fuglefredningsområde	25	Ferskvann/våtmark	Rik kulturlandskapssjø	Kalkfattigere utforming	A	168,81
Flønesbukta	85	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	14,216
Flønesbukta	14	Ferskvann/våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	39,483
Garbergelva	79	Ferskvann/våtmark	Viktig bekkevalg	Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap	B	193,7
Grubba	71	Skog	Rik edellauvskog	Gråor-almeskog	B	45,243
Gryta	28	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	40,761
Hansvøllan ved Østrungen	69	Myr og kilde	Rikmyr	Ekstremrik myr i høyreliggende områder	B	339,47
Haverneset, sørvest for	7	Ferskvann/våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	55,005
Hestøya-Libeckøya	75	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	99,344
Hoem	86	Skog	Bjørkeskog med høgstauder	Lavurt-utforming med spredte høgstauder	C	10,59
Holmfjellmyran	65	Myr og kilde	Rikmyr	Ekstremrik myr i høyreliggende områder	B	5864,1
Høgla-Nautfjellet	80	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		B	2668,5
Innbygda, vest for	20	Ferskvann/våtmark	Evjer, bukter og vikar	Evje	B	26,391
Kallarneset	33	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	B	50,118
Kalvåa nedenfor Åsvøllan	94	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	136,79
Kalvåa nederst	92	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	21,658
Kalvåa Ø	93	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	C	149,57
Kammen, nordskrøningen	26	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	116,48
Kolset, nordøst for	24	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	18,127
Kolstad	40	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	C	27,545
Kræssådal	67	Skog	Bjørkeskog med høgstauder	Lavurt-utforming med spredte høgstauder	B	1466,4
Kuvikhøgda N	46	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	422,32
Kvernifjellvatna-Øyelve	64	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		B	8012,3
Langsetenglia	51	Skog	Gammel lauvskog		A	238,38
Langtjern	66	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		C	49,036
Limstenbekken V	36	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	91,541
Litj Renåa	87	Ferskvann/våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti	Kompleks med meanderende elveparti, kroksjøer og dammer	C	215,17
Litjprestaen	38	Myr og kilde	Rikmyr	Ekstremrik myr i høyreliggende områder	C	2,151
Meboståsen	32	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	39,402
Mekkslåberget	6	Ferskvann/våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	50,269

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Neset	41	Ferskvann/ våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	C	12,322
Nesmoen	76	Ferskvann/ våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	C	21,834
Nåla V for Gravtjennin	91	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	C	76,134
Nålbogsøyen	90	Skog	Gråor-heggeskog	Flommarksskog	B	183,3
Raudberga NR nord	49	Skog	Gammel lauvskog		A	68,693
Raudberga NR sør	50	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	53,639
Renå-Hånnå	83	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	935,35
Renålia	73	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	493,58
Renåvika	31	Ferskvann/ våtmark	Deltaområde	Lite og mindre formrikt delta	B	18,608
Roltdalen	60	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		B	49899
Rotla bekkekløft	96	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	B	256,52
Rotla syd	95	Skog	Gammel barskog	Gammel furuskog	C	56,075
Rotla-Rødvollen	72	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	28,33
Rotlvollen V	27	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	15,097
Rypmyra	35	Myr og kilde	Rikmyr	Ekstremrik myr i høyereliggende områder	C	4,278
Rønsberg, sør for	23	Ferskvann/ våtmark	Stor elveør		B	80,274
Råna	56	Skog	Bekkekløft og bergvegg	Bekkekløft	A	97,805
Selbu camping, sør for	17	Ferskvann/ våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	183,4
Selbu camping, øst for	18	Ferskvann/ våtmark	Dam		A	7,396
Selbu travbane, nord- nordøst for	9	Ferskvann/ våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	62,409
Selbusjøen nordside: Varmdal-Amdal	45	Skog	Kalkskog		A	1210,4
Sessåsøyen	1	Ferskvann/ våtmark	Dam		C	2,185
Sessåsøyen, sørvest for	2	Ferskvann/ våtmark	Evjer, bukter og viker	Evje	A	36,388
Siran søndre, sør for	15	Ferskvann/ våtmark	Evjer, bukter og viker	Evje	A	165,85
Skytterbukta	12	Ferskvann/ våtmark	Mudderbank	Rik utforming	A	17,625
Slindelva	84	Ferskvann/ våtmark	Viktig bekkedrag	Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap	B	317,77
Storøra	22	Ferskvann/ våtmark	Stor elveør	Elveørkratt	B	32,175
Strindbekken	42	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	B	48,374
Søndre Vålåtjenna V	82	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	463,99
Tømra, evjer sør for	5	Ferskvann/ våtmark	Evjer, bukter og viker	Evje	B	18,784
Tømra, kroksjø sør for	3	Ferskvann/ våtmark	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer	B	4,458
Tømra, mudderflate sør for	4	Ferskvann/ våtmark	Mudderbank	Rik utforming	B	35,755
Ustanstjørna	81	Annen viktig forekomst	Annen viktig forekomst		C	32,431
Varmdalsåsen	44	Skog	Kalkskog		B	75,849
Vennafjellet- Strandbygd-fjellet	78	Fjell	Kalkrike områder i fjellet	Rabbe	B	12537
Vikaengene	8	Ferskvann/ våtmark	Stor elveør		A	288,79
Viksåsen, dam I nordøst for	10	Ferskvann/ våtmark	Dam		B	7,349
Viksåsen, dam II nordøst for	11	Ferskvann/ våtmark	Dam		A	13,434
Vårvollia	48	Skog	Gammel barskog	Gammel granskog	A	256,21
Ølbergjønnna	61	Ferskvann/ våtmark	Dam		B	44,245
Øråsen S	34	Skog	Gråor-heggeskog	Liskog/ravine	B	133,82
Åsmyran	70	Myr og kilde	Rikmyr		B	247,67

3.2 Lokalitetsbeskrivelser

Områdene er sortert etter lokalitetsnummer.

1, Sessåsøyan - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi C

UTM (sentral): 32VPR03781859

Generelt: Dam/utposning av bekk langs veien, med god gjennomstrømning av vann. Delvis påvirket av fyllinger mot vei. Kantsoner med noe løvkratt mot vei. Vegetasjonen domineres av mannasøtgras, elvesnelle og flotgras.

Kulturpåvirkning: Trolig påvirkes dammen av avrenning fra nærliggende åker.

Artsfunn: Det ble ikke registrert sjeldne eller rødlistede arter, og invertebratfaunaen er ikke spesielt artsrik, med 11 registrerte arter.

Verdisetting: Potensialet for krevende arter vurderes som svakt og lokaliteten er vurdert som lokalt viktig (C).

2, Sessåsøyan, sørvest for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Evjer, bukter og viker* (Evje) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR036185

Generelt: Evjer med tilhørende gråor-/vierkratt, fuktenger og mudderbanker på sandige elveavsetninger. Kantsoner mot tørrere land domineres av ung gråorskog med en del bjørk, selje, rogn, gran og rødhyll. Mot bredden går vegetasjonen over i større elvesnelle-starr-sumper, med arter som sennegrass, kvasstarr, myrhatt, elvesnelle, mannasøtgras, flaskestarr og strandrør. Mot breddene inngår en smal sone kortskuddstrand av fattig utforming, med bl.a. evjesoleie, krypsiv og sylblad. Ute i vannmassene fantes arter som fjellpiggnopp, flotgras, hjertetjønnaaks og småtjønnaaks.

Vegetasjonstypene knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset fluktuerende vannstand. Regulering av Selbusjøen er negativt i så måte, og lokaliteten preges svakt av gjengroing. Gjeninnføring av naturlig flomtopper i Selbusjøen bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

Artsfunn: Invertebratfaunaen i området er artsrik, med 31 registrerte arter. Mest interessant er funn av den rødlistede billen *Rhantus notaticollis* (NT) og funn av svevemyggen *Chaoborus crystallinus*, som tidligere ikke er kjent fra fylket.

Verdisetting: Området er variert og artsrikt, med forekomst av en rødlistet art. Potensialet for flere krevende invertebrater regnes som relativt stort og lokaliteten er vurdert som svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlig flomtopper i Selbusjøen bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

3, Tømra, kroksjø sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti* (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi B

UTM (sentral): 32VPR038185

Generelt: Kroksjø på sørsiden av Tømras utløp. Åpent vannspeil i ytre deler går over i fuktenger i indre del. Sennegrass, kvasstarr, mannasøtgras og elvesnelle dominerer kantvegetasjonen. Eller finnes arter som evjesoleie, vanlig tjønnaaks og flotgras. Invertebratfaunaen er relativt rik, med 20 registrerte arter, deriblant to sneglearter, stor ravsnekl og sumpglanssnegl, som trolig er nye for fylket.

Verdisetting: Potensialet for flere krevende invertebrater regnes som middels god og området er, på bakgrunn av kjent arts mangfold, vurdert som viktig (B).

4, Tømra, mudderflate sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Mudderbank* (Rik utforming) - Verdi B

UTM (sentral): 32VPR039184

Generelt: Kortskuddstrand, mudderflate og gruntvannsområde på sandige elveavsetninger sør for Tømras utløp. Tidligere del av større elvedelta. På indre deler er kvasstarr, elvesnelle, vassrørkei og flaskestarr typiske arter. Her finnes også en del oppslag av vier og gråor som tyder på gjengroing. På mer påvirket areal i en bred sone langs bredden finnes større areal fattig utforming av kortskuddstrand, med arter som evjesoleie og nålesivaks.

Mangfoldet knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset årlige forstyrrelser ved fluktuerende vannstand. Regulering av Selbusjøen er negativt i så måte og lokaliteten er svært utsatt for gjengroing.

Området omfatter en større mudderbank med tilhørende snelle- og starrsump på elveavsetninger. Ingen særlig krevende arter eller artssamfunn er registrert, og området er noe preget av gjengroing.

Verdisetting: Lokaliteten er vurdert som viktig B, særlig på bakgrunn av størrelse og regional sjeldenhet.

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Det kan også vurderes beite for å motvirke gjengroing.

5, Tømra, evjer sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Evjer, bukter og viker* (Evje) - Verdi B

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

UTM (sentral): 32VPR04131839

Generelt: To evjer med varierende kantvegetasjon på marine avsetninger. Vegetasjonen inkluderer kantkratt med vier og gråor, fuktenger med arter som elvesnelle, kvasstarr, myrhatt, sennegrass, strandrør, trådsiv, lyssiv, ryllsiv, myrklegg, og små areal mudderbanker med evjesoleie og sylblad. På dypere vann i evjene finnes vassgro, flotgras, hjertetjønna og storblærerot. Arter som gulstarr og fjellsnelle tyder på rikere jordsmonn. Den ene evjen er sterkt påvirket av tidligere sagbruk i området, bl.a. ved store mengder sagmugg i bredder og bunnsstrat. Invertebratfaunaen var ikke spesielt artsrik, og ingen spesielt krevende arter ble påvist. Potensialet for slike regnes som middels. Det er et visst potensial for krevende moser på områdets rike leirbakker, men dette elementet ble ikke særlig ettersøkt.

Verdisetting: Til tross for en del inngrep vurderes evjene til regional verdi B, da særlig med vekt på at det er en del av et større og variert våtmarkssystem rundt Tømrås utløp.

6, Mekkslåberget - FERSKVANN/VÅTMARK, Mudderbank (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR040172

Generelt: Store areal med mudderflater, fuktenger og fire evjer/kanaler på marine avsetninger. Godt utviklet rik kortskuddstrand på mudderflater med store forekomster av den rødlistede firling (EN), sammen med arter som veikveronika, krypsiv, sylblad, stivt brasmegrass og nålesivaks. Innslag av noe basekrevende arter som jåblom, fjellsnelle og gulstarr finnes også på noe tørrere mark. Fuktengene i området domineres av elvesnelle og vassrørkvein. På gruntvannsområdene utenfor ble en av kransalgene *Nitella opaca* eller *N. flexilis* samlet. Plantene var ikke fertile og kan derfor ikke bestemmes. *N. flexilis* er i tilfelle rødlistet. Mosefloraen i på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevende arter. Tjue arter av invertebrater ble registrert i området, der nyfunn for fylket av vanntråkkeren *Halipus ruficollis* var mest interessant.

Ifølge grunneier er stranden tidvis beitet av storfe. Den er også stedvis slått og sprøytet for å holde buskoppslag nede. Beite og slått er positivt, men sprøyting med ugrasmiddel påvirker også vegetasjon som ønskes ivarett på en negativ måte.

Sammen med våtmarkssystemet sør for Garbergelva, omfatter lokaliteten en av de største og mest verdifulle mudderbankene/gruntvannsområdene rundt Selbusjøen. Her finnes et større areal av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN) og stor forekomst av den rødlistede arten firling (EN).

Verdisetting: Området er unikt i regional sammenheng og er uten tvil vurdert til svært viktig (A). Svært positivt er det også at området skånes for gjengroing ved beite og tidvis rydding.

Hensyn og skjøtsel: Fortsatt beite og slått. Det anbefales at krattbekjempelse med sprøyting opphører. Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen vil også være et svært positivt tiltak å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

7, Haverneset, sørvest for - FERSKVANN/VÅTMARK, Mudderbank (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR017130

Generelt: Beskyttet bukt med fuktenger og mudderflater, samt noen grunne dammer på marine avsetninger. Går over til rene sandbanker på bølgeeksponerte arealer i vest. Starr- og snellesump, med dominans av flaskestarr, dominerer. Mot tørrere areal finnes noe løvkratt med vierarter og gråor. På mer forstyrret areal mot bredden inngår en stripe rik kortskuddstrand med bl.a. spredte forekomster av den rødlistede firling (EN), veikveronika og evjesoleie. Enkelte basekrevende arter, som jåblom, gulstarr og fjæresivaks, finnes også på strendene. Mosefloraen på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevende arter. 16 arter av invertebrater ble registrert i området, der nyfunn for fylket av u-myggen *Dixa nebulosa* var mest interessant.

Mangfoldet knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset årlige forstyrrelser ved fluktuerende vannstand. Regulering av Selbusjøen er negativt i så måte, og lokaliteten er svært utsatt for gjengroing.

Lokaliteten er en av flere verdifulle mudderbanker/gruntvannsområder rundt Selbusjøen. Arealet er riktignok noe begrenset, sammenlignet med de større og bedre utviklede lokalitetene Mekkslåberget og Selbu Camping S.

Verdisetting: Forekomst av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN) og spredt forekomst av den høyt rødlistede arten firling (EN), gir området verdien svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Det kan også vurderes beite for å motvirke gjengroing.

8, Vikaengene - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR007123

Generelt: Stor bølgeforstyrret sandstrand av elvesedimenter ved Neas munning. Meget spredt vegetasjon og enkelte vannstandsavhengige dammer. Området fremstår som en ren sandstrand ytterst, innover stranden spredt med karplanter, som den rødlistede pionerarten klåved (NT) og mer trivielle arter som evjesoleie, paddesiv, bleikvier og sølvbunke. Den sjeldne løpebilen *Bembidion argenteolum* (VU) er tidligere funnet i forbindelse med sandstranden (Bjørn Rangbru pers. medd.). Arten er strengt knyttet til åpne, vegetasjonsløse sandflater. Arten er funnet 11 ganger i Norge, med flest funn langs store elver og bare dette ene fra en innsjølokalitet.

Det er spor etter hestekjøring på stranden, og om sommeren er det en mye brukt badestrand.

Verdisetting: Lokaliteten omfatter en én kilometer lang sandstrand med flere krevende arter, deriblant en sårbar bille. Store ferskvannstilknyttede sandstrender i lavlandet, med tilhørende artsmangfold, er sjeldne typer, og området er vurdert som svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: For å redusere tråkkskader på vegetasjonen bør det vurderes å avgrense deler av standen som badeområde og deler som mer urørt strand som kan utvikle seg fritt. Hestekjøring og evt. motorferdsel på stranden bør opphøre.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

9, Selbu travbane, nord-nordøst for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Mudderbank* (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR01112

Generelt: Sandstrand og rik kortskuddsstrand på elvesedimenter ved Neas munning, vest for Årsøya. Mer beskyttet og med mer vegetasjon enn sandstranda på Vikaengene. Fattig sandstrand dominerer innerst med en del oppslag av vier og gråor. Mest interessant her er spredte forekomster med den rødlistede pionerarten klåved (NT). Mot bredden av Nea dekker finere sedimenter strandsonen og gir grunnlag for en bred sone med rik kortskuddstrand. Her finnes bl.a. spredt med den rødlistede karplanten firling (EN). Området er rikt på moser, bl.a. var pionerarten flekkmose vanlig. Mosefloraen ble ikke prioritert under feltarbeidet, og typen har stort potensial for krevende arter.

Mangfoldet knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset årlige forstyrrelser ved fluktuerende vannstand. Regulering av Nea og Selbusjøen er negativt i så måte, og lokaliteten er svært utsatt for gjengroing.

Lokaliteten har kvaliteter knyttet til både mudderbank/gruntvannsområde og sandstrand. Trolig en av de få gjenværende flompåvirkede arealene langs Neas løp som ikke er flomforbygd.

Verdisetting: Forekomst av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN) og spredt forekomst av den høyt rødlistede arten firling (EN) og den hensynskrevende klåved (NT) gir området verdien svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlige flomtopper bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Det kan også vurderes beite eller manuell rydding av kratt for å motvirke gjengroing.

10, Viksåsen, dam I nordøst for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi B

UTM (sentral): 32VPR000115

Generelt: Liten dam, med ca. 15x20 m stort vannspeil og med frodige starrenger langs øst- og nordsiden. I sør utgjøres bredden av veifylling, og i vest er det delvis åpen moldjord i skygge under oretrær. Dammen har tidligere vært del av en større kroksjø/flomløp, men er nå delt av Fv968, og søndre del av dammen er behandlet som en egen naturtypelokalitet. Det er i dag ingen forbindelse mellom de to dammene. Dammen er ganske brådyb, med største dyp over 2–3 m. Også ute i dammen er det frodig vegetasjon, dominert av vanleg tjørnaks, men også med bl.a. vassgro, storblærerot, hesterumpe og fjellpiggeknope.

Ingen rødlistearter er funnet i dammen, men i dammen sør for fylkesveien er det flere ganger påvist liten salamander (NT), og det kan ikke utelukkes at arten også anvender den nordre dammen. Forholdene ser i hvert fall ut til å ligge vel til rette for arten. Det er ellers en ganske rik ferskvannsfaua i dammen, med bl.a. flere øyenstikkere, vannbiller og vannteger.

Dammen er ikke i bruk til jordbruksformål, og det er ikke påvist fremmede arter.

Påvirkning fra fylkesveien, i form av støv og forurensinger fra eksos, må i noen grad påregnes. Det samme gjelder støy og vibrasjoner fra (tung)trafikk. Salting av veien vil kunne påvirke de hydrokjemiske forholdene. Mer akutte forurensinger kan forekomme dersom eksempelvis en tankbil velter i dammens nærhet.

Verdisetting: Lokaliteten gis foreløpig verdi B, på grunnlag av dammens generelle sjeldenhet og en relativt rik flora og fauna. En eventuell påvisning av liten salamander (eller andre rødlistearter) vil heve verdien til A.

11, Viksåsen, dam II nordøst for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Dam* - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR001114

Generelt: Langsmal dam, hvor breddene veksler fra bratte fyllinger fra vei på vestsiden, til slakere skrenter fra dyrket mark i øst. Fra fyllingene er dammen relativt brådyb uten særlig kantsone. Stedvis på østsiden finnes grunne partier med elvesnelle- og starrbelter. Et belte av yngre gråor finnes på tørrere mark rundt dammen. Dammen har tidligere vært del av en større kroksjø/flomløp, men er nå delt av Fv968, og nordre del av dammen er behandlet som en egen naturtypelokalitet. Det er i dag ingen forbindelse mellom de to dammene.

Fra tidligere er det kjent at liten salamander (NT) har tilhold i dammen, sammen med noen andre regionalt sjeldne arter, som stor damsnegl *Lymnaea stagnalis* og vannkalvene *Hygrotus quinquelineatus*, *Rhantus exoletus* og *Dytiscus circumcinctus* (Aagaard og Dolmen 2006). Bortsett fra sistnevnte, ble alle disse artene gjenfunnet under våre undersøkelser i august 2007. Kun én larve av liten salamander ble påvist, men letingen ble derved avsluttet. Av arter som Aagaard og Dolmen ikke påviste, kan vi nevne vanlig frosk *Rana temporaria*. Floraen i og rundt dammen domineres av vanlig tjørnaks, småpiggeknope, elvesnelle, flasketarr og kvasstarr. Dessuten forekommer bl.a. vassgro, hesterumpe, storblærerot og sennegrass. Alt tyder på at lokaliteten fremdeles er et stabilt og velegnet sted for alle kartlagte arter.

Dammen har vært negativt påvirket av dumping av jord/steinmasse i flere omganger, sist i 2004. Mest negativt er betydelige masser av steiner i ulike dimensjoner fra en eldre fyllinger i midtre parti på vestsiden av dammen. Disse har bidratt til en innsnevring av dammen og ført til betydelig reduksjon av opprinnelig vannspeil, naturlig kantsone og bunnforhold. Som et avbøtende tiltak vil derfor en fjerning av disse massene ha mer for seg med tanke på å bedre forholdene for dammens biologiske mangfold. Et slikt tiltak vil gi dammen større vannareal og bedre gjennomstrømmingen mellom søndre og nordre del av dammen. Etter en kort vurdering fra vår side burde adkomsten til disse massene og muligheten for å frakte dem bort være relativt grei, uten for omfattende forstyrrelser av dammen og omkringliggende areal.

Verdisetting: Dammen er vurdert som svært viktig (A) på bakgrunn av artsrik fauna med forekomst av rødlistet art og flere regionalt sjeldne arter.

Hensyn og skjøtsel: Store inngrep i form av fyllinger er klare negative trekk, og disse fyllingene bør fjernes.

12, Skytterbukta - FERSKVANN/VÅTMARK, *Mudderbank* (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR027146

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Generelt: Grunn bukt på marine sedimenter, med vestre halvdel som aktivt (storfe)beitet mudderflate med rik kortskuddsvegetasjon og østre halvdel som gjengrodd fukteng/gruntvannsområde som pr. i dag ikke er beitet. På ubeitet areal dominerer elvesnelle-starr-sump med dominans av elvesnelle, strandrør og kjempesøtgras. Kjempesøtgras er ifølge Lid og Lid (2005) ikke tidligere registrert i Sør-Trøndelag. På beite- og tråkkpåvirket areal finnes mye naken leire og rik kortskuddstrand, med rik forekomst av den rødlistede firling (EN), sammen med bl.a. evjesoleie, sylblad og klovasshår. Mosefloraen på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevende arter. Femten invertebrater ble registrert i bukta, ingen rødlistede (bortsett fra mysis, som er introdusert i Selbusjøen og dermed ikke får betydning i verdisettingen).

Vestre halvdel er beitet av storfe. Beite og tråkk er svært positivt for det konkurranse svake artsmangfoldet knyttet til rik kortskuddstrand i området. Beite bør også innføres på østlig halvdel for å øke arealet kortskuddstrand.

Verdisetting: Skytterbukta omfatter en mindre lokalitet med den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN), med tilhørende stor forekomst av den rødlistede arten firling (EN). Deler av området er beitet av storfe, og denne delen er derfor lite preget av gjengroing. Området er av den grunn vurdert til svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Opprettholde eller utvide beite. Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen vil også være et svært positivt tiltak for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

14, Flønesbukta - FERSKVANN/VÅTMARK, *Mudderbank* (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR021146

Generelt: Åpne mudderbanker (sørlig del) og vegetasjonsrik bukt med fuktenger (nordre del) og kantkratt på marine sedimenter. I indre deler av bukten dominerer elvesnelle-starr-sump med sennegrass og elvesnelle som dominerende arter. En del vier- og gråorkratt finnes mot tørrere mark. Videre sørover, på vestsiden av bukta, finnes et stort areal åpen mudderbank og rik kortskuddstrand. Her finnes rike forekomster av den rødlistede firling (EN), sammen med arter som evjesoleie, skogsiv, knoppsmåarve og sølvbunke. Mosefloraen på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevende arter.

Indre deler av mudderbankene (mot dyrka mark) er inngjerdet og trolig beitepåvirket, noe som er positivt for å hindre gjengroing. Det bør vurderes å utvide beitearealet til å omfatte hele vestsiden av bukta. Beite og tråkk er svært positivt for det konkurranse svake artsmangfoldet knyttet til rik kortskuddstrand i området. Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen vil også være et svært positivt tiltak å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

Verdisetting: Lokaliteten omfatter et våtmarkskompleks med større areal av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN), med tilhørende stor forekomst av den rødlistede arten firling (EN). Området er vurdert til svært viktig (A).

15, Siran søndre, sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Evjer, bukter og viker* (Evje) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR043156

Generelt: Evjen er en av de større i østre deler av Selbusjøen, men ikke særlig vegetasjonsrik. Mudderflaten er i store deler overveiende vegetasjonsdekt, og fremstår (nå) for en stor del som tørt land. Lokaliteten ligger på elveavsetninger og er av en relativt fattig utforming.

Mudderflaten er en kortskuddstrand. Ingen av karakterartene for 'rik utforming' ble funnet. Området inneholder en mosaikk av evje, elvesnellesump, starrenger, vierkratt, kortskuddstrand og mudderflater.

Lokaliteten ligger nord for utløpet av Garbergelva, med søndre avgrensing like nord for skuret som er satt opp i enden av veien. Nordgrensen følger utkanten av starrengene rundt den tredelte evjen sør for Siran og vest for Øyberget. Sannsynligvis kan området regnes som en del av et større deltaområde ved utløpet av Garbergelva, men det sedimenteres i dag i liten grad nytt materiale i området.

Mudderflaten i søndre del av området er nesten 100 % vegetasjonsdekt, inklusive noe moser. Kun arter som er trivielle for regionen ble registrert. Firling ble ikke påvist, selv om arten viste seg å være relativt utbredt i liknende områder i nærheten. Mudderområdene utenfor vegetasjonen går ganske raskt nedover på dypere vann. I og rundt evjen dominerer elvesnelle, kvasstorr, vassrørkravein og vanleg høymole. Hjartetjørnaks, evjesoleie, sørlig sumpsvaks, tusenblad, vassgro og rustjerneblom er blant de andre artene som ble påvist. Evjen har bratte kanter som går raskt ned til dypere vann. Indre deler var på undersøkelsesdatoen full av gelekreps (*Holopedium gibberum*). Mysis (*Mysis relicta*), en art som er rødlistet i sitt naturlige utbredelsesområde i Norge, men innført i Selbusjøen, finnes også. Faunaen ellers er relativt fattig og sparsom.

Det ble ikke påvist beite eller annen bruk av området. Vegetasjonstypene knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevende artssamfunn, tilpasset fluktuerende vannstand og flomvann fra nærliggende elveløp. Regulering av Selbusjøen og flomforebygging av Garbergelva, samt opphør av beite er negativt og lokaliteten er i ferd med å gro igjen.

Sammen med våtmarksystemet sør for Garbergelva, omfatter lokaliteten, en av de største og mest varierte gjenværende våtmarksområdet knyttet til ferskvann i fylket. Både kortskuddstranden og evjen er av ganske betydelige dimensjoner, delvis i mosaikk med andre natur- og vegetasjonstyper.

Verdisetting: Selv om lokaliteten er noe tørrere, av fattigere utforming og mer utsatt for gjengroing enn naturtypeområdet sør for Garbergelva, vurderes naturtypen som svært viktig (A). Dette begrunnes med særlig vekt på størrelse og nærhet til flere lignende, svært viktige områder, som i kraft av sin totale størrelse er godt egnet for ivaretagelse og utvikling av sterke populasjoner av krevende våtmarkstilknyttede arter.

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføre naturlig vannstandsregime i Selbusjøen om våren, innføring av beitedyr (storfe) og manuell rydding av kratt, er eksempler på tiltak som bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området.

17, Selbu camping, sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, *Mudderbank* (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR047150

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Generelt: Stort våtmarksareal med løvkratt, fuktenger, evjer, mudderbanker og gruntvannsområder. Området ligger sør for utløpet av Garbergelva, og omfatter rester av et større elvedelta. Området grenser mot sagbruk i sør og mot campingplass i nord. Ved en evje like øst for sagbruket har det nylig vært foretatt utfyllinger som en del av utvidelsen av sagbruket. I forhold til eksisterende kart er fyllingen nå trukket videre nordover, til litt nord for det utstikkende neset, og vest for dette er det anlagt en stor "fangdam" (som for øvrig ikke er tett). Også den aller innerste delen av den sørgående grenen av evjen er gjenfylt med store steinblokker. Området rundt evjen er flatt og lavtliggende, så graden av oversvømmelse vil variere mye, selv ved små vannstandsendringer.

Vegetasjonen i området er dominert av elvesnelle-starr-sump med arter som strandrøyr, smårøyrkvein, vassrøyrkvein, sennegrass, elvesnelle og kvasstorr. På tørrere areal inngår løvkratt med vierarter, selje og bjørk. Langs bredden finnes større arealer rik utforming av kortskuddstrand, med stedvis store mengder av den rødlistede karplanten firling (EN). Særlig er dette elementet godt utviklet rundt den største evjen sentralt i området. Rik kortskuddstrand som her dekker større areal, er oppført som en svært truet vegetasjonstype (EN). Mosefloraen på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevede arter. Ellers i området er det mer triviell karplanteflora. Invertebratfaunaen er også triviell for regionen, ca. 20 arter av ferskvannsorganismer ble registrert.

Det ble ikke påvist beite eller annen bruk av området. Mangfoldet knyttet til naturtypen er forstyrrelseskrevede artssamfunn, tilpasset årlige forstyrrelser ved fluktuerende vannstand. Regulering av Selbusjøen og flomforbygning av Garbergelva er negativt i så måte, og lokaliteten er svært utsatt for gjengroing.

Verdisetting: Sammen med våtmarksystemet nord for Garbergelva, omfatter lokaliteten et av de største og mest varierte gjenværende våtmarksområdene knyttet til ferskvann i fylket. Her finnes større arealer med den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN) og stor forekomst av den rødlistede arten firling (EN). Området er unikt i regional sammenheng og er uten tvil vurdert til svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen bør bli vurdert for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Det kan også vurderes beite for å motvirke gjengroing.

18, Selbu camping, øst for - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR049152

Generelt: Langstrakt næringsrik dam, egentlig rester av en kroksjø ved Garbergelvas utløp. Dammen er vegetasjonsrik og med en relativt artsrisk invertebratfauna, og henger sammen med flere naturtyper i området. Lokaliteten er tidligere registrert av Aagaard og Dolmen (2006). Kantvegetasjonen er dominert av elvesnelle, sennegrass, kvasstarr, strandrør og vassrøyrkvein. Ute i selve dammen finnes bl.a. sverdlilje og vassgro. Invertebratfaunaen i dammen er artsrik, med 31 registrerte arter på vårt korte besøk sent i sesongen. Alle disse var trivielle for regionen, men potensialet for krevede arter regnes som relativt stort.

Dammen var tidligere todelt, men den nordøstre delen er nylig fylt igjen og bør graves opp. Av andre negative inngrep kan det nevnes at det virker som om det siver ut kloakk i nordre enden av dammen.

Sammen med resten av våtmarksystemet rundt Garbergelvas utløp, omfatter lokaliteten et av de største og mest varierte gjenværende våtmarksområdene knyttet til ferskvann i fylket. Dammen er stor, artsrik og med stort potensial for krevede invertebrater.

Verdisetting: Til tross for store negative inngrep, i form av gjenfylling i nordre del de siste årene og noe tilsig i nordenden, er lokaliteten allikevel vurdert som svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Hindre kloakktilsig i nordenden. Eventuelt grave opp igjen den nordøstre delen, slik at dammen/kroksjøen igjen får sin opprinnelige størrelse.

19, Emstadodden, øst for - FERSKVANN/VÅTMARK, Mudderbank (Rik utforming) - Verdi A

UTM (sentral): 32VPR049152

Generelt: Mudderflate med tilhørende fuktenger og kantvegetasjon på marine sedimenter. Elvesnelle-starr-sumpene i bukta er beitet av storfe. Her finnes strandrør, åkersnelle, myrhatt, kvasstarr, sennegrass og sølvbunke, samt de mer basekrevede fjellsnelle og gulstarr. Busker av vier og gråor finnes også. Mot bredden finnes et bredere belte rik kortskuddstrand som ikke beites, med bl.a. spredte forekomster av den rødlistede firling (EN), sammen med evjesoleie, veikveronika, paddesiv og dike-/småvasshår. Invertebratfaunaen er nokså triviell for regionen, ca. 21 arter av ferskvannsorganismer ble registrert. Mosefloraen på disse rike mudderbankene ble ikke prioritert under feltarbeidet, men typen har stort potensial for flere krevede arter.

Som nevnt er fuktengene inngjerdet og beitepåvirket, noe som er positivt for å hindre gjengroing. Det bør vurderes å utvide beitearealet til å omfatte hele mudderbanken til bredden av sjøen. Beite og tråkk er svært positivt for det konkurransesvake artsmangfoldet knyttet til rik kortskuddstrand.

Verdisetting: Lokaliteten omfatter et velutviklet areal av den truede vegetasjonstypen rik kortskuddstrand (EN), med tilhørende forekomst av den rødlistede arten firling (EN). Fuktengene i bukta beites aktivt. Området er vurdert til svært viktig (A).

Hensyn og skjøtsel: Gjeninnføring av naturlige flomtopper i Selbusjøen vil også være et svært positivt tiltak for å opprettholde og videreutvikle verdiene i området. Det bør vurderes å utvide beitearealet til å omfatte hele mudderbanken til bredden av sjøen.

20, Innbygda, vest for - FERSKVANN/VÅTMARK, Evjer, bukter og vikar (Evje) - Verdi B

UTM (sentral): 32VPR043143

Generelt: Disse tre evjene er del av et større område med evjer sør i Eidemsvika, og er opprinnelig del av et større elvedelta ved munningen av Garbergelva. I dag er det kun fire evjer igjen (hvorav én øst for sagbruket), men inntil nylig fantes en femte i dagens vestre deler av sagbruksområdet. Sannsynligvis er flere evjer nedbygd i det området som nå benyttes av sagbruket. Av de tre vestlige evjene er det bare to som er av noenlunde størrelse. Den midterste er ganske liten og gjengrodd, men henger på et vis sammen med en dam lenger inne mot jordbrukslandskapet (lok. 21). Det ble foretatt undersøkelser av ferskvannsfauunaen i den aller vestligste av evjene, inklusive den lille, relativt

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

rasktstrømmende bekken innerst. Breddene langs denne evja er ganske bratte, og både bunnen og breddene består hovedsakelig av sand. Bekken innerst har sand- og steinbunn.

Karplantefloraen ble imidlertid kartlagt for alle de tre evjene samlet, og domineres av bl.a. vassrørkvein, sennegrass og kvasstorr. Ellers i området finnes sølvbunke, trådsiv, engkvein, flasketorr, mannasøtgras, lappvør, nyseryllik, følblom, engsoleie, myrmaure, skogsiv, blåknapp, strandrør, vendelrot, mjørdurt, sløkje, vanleg høymole, elvesnelle, krypssoleie, timotei, soleihov, myrhatt, evjesoleie, sylblad, grastjørnaks, en ubestemt piggeknepp, kvitbladtistel, storkvein, engsvingel, ugrasløvetann og blåtopp. Kortsuddvegetasjonen var dårlig utviklet i området.

I den vestligste evja ble det påvist padde, samt ca. 20 ferskvannstilknyttede invertebratarter. Ingen rødlistede (bortsett fra mysis, som er introdusert i Selbusjøen og dermed ikke får betydning i verdisettingen) eller spesielt sjeldne arter ble funnet. Aagaard og Dolmen (2006) oppgir imidlertid *Hygrotus quinquelineatus* som regionalt sjelden, men på våre stasjoner i Selbusjøen var den i 2007 meget vanlig.

Evjer av denne typen er regionalt sjeldne, og i Selbu er det kun i østre deler av Selbusjøen disse forekommer. Flere steder er evjene under sterkt press, og det bør etterstrebes å ivareta et flertall av disse for å sikre det biologiske mangfoldet som er knyttet til slike områder. Evjene vest for Innbygda er imidlertid ikke av de best utviklede og lokaliteten er gitt verdi B. Det bør riktignok påpekes at lokaliteten ligger i umiddelbar nærhet til to store, svært viktige (A) våtmarkssystemer ved munningen av Garbergelva, og at hele området sett under ett utgjør et av regionens største og viktigste våtmarksområder.

Verdisetting: Lokaliteten er gitt verdi viktig (B).

21, Botn, nord for - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

UTM (sentral): 32VPR04251430

Generelt: Grunn dam, kun ca. 10 cm dyp, med overveiende naken leirebunn med et 2-3 cm tykt mudderslag på toppen. Stedvis er det elvesnelle og åkersnelle ute i vannet. Vannet i dammen har liten kontinuitet med vannet i evjen(e) utenfor, men har antakelig opprinnelig vært den innerste delen av den (nå) korte evjen utenfor. En ca. 10 cm lang ubestemt fisk ble observert, samt mye reveekskremitter.

Langs breddene finnes flasketorr, krypkvein, sørleg sumpsivaks og elvesnelle som dominerende arter, samt strandstjerneblom, nyseryllik, kvitmaure, kvitbladtistel, bringebær, fuglevikke, en ubestemt mjøke, vrang- eller kvassdå, sølvbunke, åkersnelle, engminneblom, grasstjerneblom, mjørdurt, engsyre, myrrapp, soleihov, istervier, engkvein, gulstorr, rogn, skogsiv, fjellsnelle, mulig sumpkarse, vanleg arve, vanleg høymole, engsoleie, sannsynlig øyrevier, grønstorr, harerug, myrhatt, gulsildre, hestehov, enghumleblom, sumphaukeskjegg, markrapp, solbær, stornesle, stolpestorr, vanleg myrklegg, dunbjørk, sannsynlig flekkmariehånd, ryllsiv, mulig duskull (steril), småengkall, lappvør, trådtjørnaks, mellomblærerot og sløkje.

Gulstorr, fjellsnelle, trådtjørnaks og gulsildre tyder på en viss kalkpåvirkning i området. Kransalger ble ikke påvist, men dammen ser ut som en kransalgese. Godt med flygende øyenstikkere, både *Aeshna* spp. og svart høstlibelle. I og rundt dammen ble det påvist 22 arter av ferskvannstilknyttede invertebrater, ingen rødlistede eller sjeldne, men én av artene, u-myggen *Dixella obscura*, er ikke tidligere tatt i Sør-Trøndelag. Biolog Arne Bretten har tidligere på sommeren i 2007 tatt insektsprøver i dammen med fokus på steinfluer, men fant kun trivielle arter (Bjørn Rangbru pers. medd.).

Alt i alt har denne dammen/tjernet et meget spesielt preg, og ganske sikkert et rikere dyre- og planteliv enn det som kunne påvises ved en kort visitt langt uti august.

Verdisetting: I naturtypesammenheng gis lokaliteten verdi B, ettersom ingen spesielt verdifulle arter er påvist, men fordi dammen av denne typen er sjeldne i regionen (mulig også på landsbasis).

22, Storøra - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi B

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble registrert av BioFokus v/Kjell Magne Olsen 18.08.2008 og Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19.08.2008. Den nordøstlige delen ble kun inventert fra avstand. Lokaliteten ligger langs ytterkanten av øya Storøra i Nea, nordvest for Brauta, ca. 2 km sør for Selbu sentrum.

Naturtyper og utforminger: Stor elveør av sand, grus og småstein på øy ute i elva. Innenfor øra et belte med gråorskog. Vestre del av lokaliteten ble undersøkt i felt og består av gråor-heggeskog med tiliggende grusbredde. Avhengig av vannstanden, er dette en mindre øy beliggende inntil den vestre siden av øya Storøra i Nea. Det er her en god del død ved av mindre dimensjoner og enkelte gråor, hegg og selje av større dimensjoner. Enkelte bjørk og noe svartvier finnes også. Kløvviporesopp, rosettsopp, tegelkjuke og blødende kjuke ble funnet på diverse løv. Fjellfiol, firblad, hvittistel, hundekveke, vendelrot og strutseving vokser i kantsonene eller inne i flommarksskogen. Klåved (NT) vokser på grusbredden i vest. Ettersom resten av lokaliteten kun har vært observert fra avstand, er denne delen av områdets flora og fauna ukjent. Elveørkratt regnes som en truet vegetasjonstype.

Artsmangfold: Stor populasjon av klåved (NT). Rådyr observert.

Trusler: Hogst og eventuelt vassdragsreguleringer.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdi: Storøra vurderes som viktig (B-verdi) grunnet relativt stor størrelse, men uten gammel skog og kun 1 rødlisteart.

Hensyn og skjøtsel: Verdien er knyttet til eldre suksessjoner med mye død ved. Området bør derfor overlates til fri utvikling.

23, Rønsberg, sør for - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør - Verdi B

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen 18.08.2008. Lokaliteten ligger like vest for Rotlas utløpi i Nea og omtrent vest til Bakken.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Naturtyper og utforminger: Området er en mosaikk av elveløp, flomløp, evje, gråor-heggeskog og elveør. Flere mer eller mindre parallelle løp, delvis anastomoserende, mellom fastlandet og en større øy i Nea. På grusører står gode bestander av klåved (NT), sammen med bl.a. gulstorr, gulsildre, stakekarse, fjellsyre og stivstorr. Frodig høgstaudekog innenfor, med store gråorer og noe alm (NT), gran og selje. Feltsjiktet domineres av strutsevang. Ellers finnes bl.a. turt, tyrihjel, sumphaukeskjegg, vendelrot, bekkkarse, skogsvinerot, blåkoll, storklokke, krattfiol, liljekonvall, firblad, engsnelle og skogstjerneblom. Noe død ved. Selve evja lite interessant. Området er hovedsakelig urørt, og det er i dag få områder av denne størrelsen langs Neas nedre deler.

Artsmangfold: Klåved (NT). Noen mer eller mindre kalkkrevende arter, som gulsildre og gulstorr. Mink i elva.

Trusler: Ingen åpenbare.

Fremmede arter: Mink.

Verdisetting: Stort og komplekst område, med bl.a. stor bestand av den rødlistede arten klåved, vurderes som viktig (B).

24, Kolset, nordøst for - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi B

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen 18.08.2008. Lokaliteten ligger på sørsiden av Nea, vest for Storøya og ca. 250 m nord for Kolset ved Storhaugen.

Naturtyper og utforminger: Gråor-heggeskog på et par øyer i Nea, samt mindre arealer med elveør. Gråorskogen er til dels grov, men mange gråor på 30–40 cm dbh og noen helt opp i 50 cm. Noe stående og liggende død ved. Vegetasjonen i skogen består av turt, sumphaukeskjegg, vendelrot, storklokke, skogsvinerot, åkermynte, strutsevang, skogstjerneblom, fjellfiol, firblad, hundekveke, kranskonvall, tyrihjel og alperips(?). Noe smågran. På elveøren vokser bl.a. setermjelt og klåved (NT). Det er ingen nyere forstyrrelser/inngrep i selve skogen, men den vestligste delen av den ytterste øya kan muligens ha vært avskoget for en tid tilbake. Området inneholder et par kartlagte MiS-områder (kartlagt som eldre lauvsuksesjon).

Artsmangfold: Klåved (NT). Feiemerker etter rådyr, elgmøkk og flere rester etter fuglereder tyder på et rikt viltområde.

Trusler: Ingen åpenbare.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdisetting: Grov skog med mange store trær og noe død ved gir verdi viktig (B).

25, Fitjan fuglefredningsområde - FERSKVANN/VÅTMARK, Rik kulturlandskapssjø (Kalkfattigere utforming) - Verdi A

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen 19.08.2008. Lokaliteten ligger like sørvest for Slindelvas utløp i Selbusjøen. Naturtypeområdet inkluderer kantsonen rundt Gorrtjern, men ikke selve Slindelva og noen mindre områder på østsiden av elven, selv om disse er med i fuglefredningsområdet. Mye av informasjonen nedenfor er hentet fra Miljøstatus i Sør-Trøndelag.

Fitjan ble fredet som fuglefredningsområde ved kongelig resolusjon den 23. desember 1983. Fuglefredningsområdet dekker et areal på ca. 205 dekar, hvorav ca. 95 dekar er vannareal. Formålet med fredningen er å ta vare på et spesielt våtmarksområde med et rikt og interessant fugleliv, og bevare et viktig trekkområde for vannfugl.

Naturtyper og utforminger: Fitjan fuglefredningsområde ligger i et flatt landskap, omgitt hovedsakelig av jordbruk og jordbruksbebyggelse ved Slindelvas utløp. Fuglefredningsområdet dannes av Slindelvas utløp i Selbusjøen, og består av elveløpet med elveslynger, det grunne Gorrtjerna og tilhørende sumpmark-områder med fuktenger, men noen østlige deler av området er utelatt fra naturtypeområdet. Vannstanden i verneområdet varierer i takt med Selbusjøen. Reguleringshøyden i Selbusjøen er 6,3 m, men i praksis benyttes 5,5 m. Fitjan har store botaniske verneverdier, da rike fuktenger og sumpområder av denne størrelsen er sjelden i de lavereliggende delene av Trøndelag. Under feltarbeidet i 2008 ble hovedsakelig nordlige deler av Gorrtjern befart, og her domineres vegetasjonen av sennegras, slåttestorr, flaskestorr, tusenblad og en ubestemt blærerot. Ellers finnes bl.a. myrmjølke, kvasstorr, mjødurt, vassrørkvein, myrhatt, sølvbunke, trådsiv, myrklegg, soleihov, engrapp, istervier, liten andemat, nålesivaks, vanleg tjørnaks, fjøresivaks(?), småtjørnaks, myrsnelle, kornstorr og smårørkvein. Langs utløpsbekken dominerer sennegras, elvesnelle og vassrørkvein. Langs Slindelva er det delvis kortskuddsstrand, men stort sett ganske bratte bredder med triviell vegetasjon. Sennegras, flaskestorr og evjesoleie dominerer, men her finnes også flotgras, vanleg tjørnaks, liten andemat, mannasøtgras, hesterumpe, vassgro og, ikke minst, fnoe firling (EN). Skogene i området er unge og spinkle.

Artsmangfold: Et rikt fugleliv: Fitjan har sin viktigste funksjon som rasteplass under trekket, først og fremst for vannfugler som ender og vadere. Særlig om våren kan det være mye fugler samlet i området. Vanlige fuglearter i sommerhalvåret er bl.a. gråhegre, stokkand, krikand, brunnakke, toppand, kvinand, vipe (NT), storspove (NT), enkeltbekkasin, rødstilk, grønntilk, gluttstipe, fiskemåke og en lang rekke spurvefugler. Sjeldnere fugler som f.eks. knekkand (EN), stjertand (NT), skjeand (VU), sothøne, dvergstipe, tundrastipe og svømmestipe er også observert i området. Slindelva er regulert og åpen hele året. Noen få individer av stokkand, kvinand og fossefall overvintrer. I ornitologisk sammenheng utfyller Fitjan og Låen hverandre. Låen er et viktig hekkeområde for ender, mens Fitjan er, i tillegg til hekkeområde for våtmarksfugl, en viktig rasteplass under trekket. Pga. av den korte avstanden og den begrensede størrelsen, skifter ofte fuglene mellom de to lokalitetene.

Elg beiter i området. Gjedge observert i 2008. Områdets invertebratfauna er dårlig undersøkt, men potensialet for sjeldne og truede arter er bra. Noen ferskvannsorganismer ble samlet inn i 2008, men disse er ikke bestemt.

Trusler: Ingen åpenbare.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdisetting: Stort og vegetasjonsrikt område med bra potensial for sjeldne og truede ferskvannsorganismer. Hekke- og rasteplasser for en del truede fuglearter. Den sterkt truede arten firling finnes langs Slindelva. Totalt sett vurderes området som svært viktig (A).

26, Kammen, nordskrånningen - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen 21.08.2008. Lokaliteten ligger på nordsiden av Kammen og ned mot Rotla, nordøst for Rollsetvollen i østre deler av kommunen.

Naturtyper og utforminger: Granskog, delvis skjøttet og med gamle hogstspor (stubber) i flere genereasjoner, men delvis naturlig gammelskog, særlig når man runder ryggen i nordvest og videre østover. Terrenget er bratt. Mye hengslav, ganske bra med liggende død ved (men ikke særlig gammel og nedbrutt). Mye er småbrednegranskog, men det finnes også en del høgstaudegranskog/storbregneskog, med bl.a. junkerbregne, strutseving, tyrihjel, turt, skogsvinerot, storklokke, sumphaukeskjegg og vendelrot. Ellers finnes også firblad, skogstjerneblom, hengjeaks, bjørnekam, trollbær, trollurt, maigull, gulsildre og myskegras. Lungenever og skrubbenever finnes på bl.a. selje. Grantrær opptil 65 cm dbh, men majoriteten av trærne er langt spinklere.

Artsmangfold: Sportegn etter ekorn, rådyr og grevling (latrine) registrert. Se ellers karplanteliste over.

Trusler: Hogst.

Fremmede arter: Ingen observert.

Verdisetting: På grunnlag av struktur og artsinventar gis lokaliteten verdi viktig (B).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

27, Rotlvollen V - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av BioFokus v/ Jon T. Klepsland i august 2008.

Beliggenhet-avgrensning: Lokaliteten ligger like på sørsiden av Rotla i midtre del av Roltdalen, Selbu kommune. Den grenser til privat vei i sør, til Rotla i nord, og f.ø. til yngre skog eller hogstflater.

Lokaliteten er ikke inventert. Vurderingen baserer seg på en forbipasserende iakttagelse av lokaliteten, og i etterkant ved hjelp av høyoppløselige flyfoto.

Avgrensingen omfatter en ravine og nordvendt skråning med eldre granskog som hovedsakelig er i aldersfase. I allefall deler av arealet tilhører høystaudeutforming av granskog, som er en hensynskrevende vegetasjonstype (Aarrestad et al. 2001). Lokaliteten har nordvendt eksposisjon og fuktig lokalklima. Granskog med denne kombinasjonen av egenskaper har stort potensiale for å huse både luftfuktighetskrevende og kontinuitetskrevende arter. Lokaliteten er også rimelig stor og velarrondert.

Verdisetting: På generelt grunnlag vurderes den derfor å være viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling

28, Gryta - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av BioFokus v/ Jon T. Klepsland i august 2008.

Beliggenhet-avgrensning: Lokaliteten ligger like på sørsiden av Rotla i midtre del av Roltdalen, Selbu kommune. Den grenser til privat vei i sør, til Rotla i nord, og f.ø. til yngre skog eller hogstflater.

Lokaliteten er ikke inventert. Vurderingen baserer seg på en forbipasserende iakttagelse av lokaliteten, og i etterkant ved hjelp av høyoppløselige flyfoto.

Avgrensingen omfatter en bekkeravine med eldre granskog som hovedsakelig er i aldersfase. I allefall deler av arealet tilhører høystaudeutforming av granskog, som er en hensynskrevende vegetasjonstype (Aarrestad et al. 2001). Lokaliteten har nordvendt eksposisjon og fuktig lokalklima. Granskog med denne kombinasjonen av egenskaper har stort potensiale for å huse både luftfuktighetskrevende og kontinuitetskrevende arter. Lokaliteten er også rimelig stor og velarrondert.

Verdisetting: På generelt grunnlag vurderes den derfor å være viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

29, Alset S - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Kjell Magne Olsen, Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 20. august 2008. Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på nordsiden av Garbergselva, mellom veien og elva, 200 m sør for Alset gård. Lokaliteten er avgrenset av granskog i sør og vei i nord.

Naturtyper og utforminger: Alset S er en eng som beites av sau. Det er lite sølvbunke på lokaliteten, som ellers innehar gulaks, finnskjegg, harerug, blåklokke, prestekrage, smalkjempe og aurikkelsveve. Det ble funnet en del sopp på lokaliteten deriblant pepperrørsopp, lakssopp, fløyelsrørsopp og duftvokssopp. Ingen rødlistearter ble registrert, men det er et potensial for at mer sjeldne beitemarkssopp kan påvises på denne lokaliteten.

Trusler: Gjenngroing og bruk av kunstgjødsel.

Verdisetting: Liten størrelse og manglende rødlistearter tilsier lokal verdi (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten må fortsatt beites og bruk av kunstgjødsel bør unngås.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

30, Alset NØ - KULTURLANDSKAP, Naturbeitemark - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Kjell Magne Olsen, Stefan Olberg og Øivind Gammemo 20. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på nordsiden av Garbergselva, i skråningen nord for vei og 300 m nordøst for Alset gård. Lokaliteten er avgrenset av hogstfelt i øst, vei i sør og mer gjødslet eng i vest.

Naturtyper og utforminger: Alset Ø er en sauebeitet eng med antydning til gjenngroing. Det er noe sølvbunke på lokaliteten. Ellers ble det observert gulaks, følblom, karve, ryllik, nyseryllik, blåklomme, kvitmaure, aurikkelsveve, smalkjempe, finnskjøgg, harerug, tepperot, myrtistel, ryllsiv, blåkoll, gresstjerneblom, prestekrage, sumpmaure, øyentrøst, arve og harestart. Lokaliteten hadde lite beitemarkssopp og ingen interessante arter ble registrert.

Trusler: Gjenngroing og bruk av kunstgjødsel.

Verdisetting: Manglende rødlistearter tilsier lokal verdi (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten må fortsatt beites og bruk av kunstgjødsel bør unngås.

31, Renåvika - FERSKVANN/VÅTMARK, Deltaområde (Lite og mindre formrikt delta) - Verdi B

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen, Øivind Gammemo og Stefan Olberg 20.08.2008. Lokaliteten ligger ved utløpet av Renåa på sørsiden av Selbusjøen.

Naturtyper og utforminger: Området består av deltaet til Renåa, men selve elva har relativt liten innflytelse på mesteparten av området i dag (muligens på grunn av forbygninger langs og kanalisering av elveløpet). På vestsiden av elva er det relativt store, flompåvirkede områder som bedre kan betegnes som mudderflater. Arealet varierer mye med vannstanden i Selbusjøen. I lavereliggende deler oppstår det små pytter og dammer ved lavvann. I noe høyere liggende områder er det sand- og grusbanker dominert av klåved (NT). Stedvis er det meget glissen rik kortskuddsstrand, med bl.a. firling (sannsynligvis meget liten bestand; kun ett eksemplar ble observert i 2008). Ellers i området vokser knoppsmåarve, skogsiv, harerug, evjesoleie, følblom, gulstorr, blåkoll, flasketorr, sylblad, grastjørnaks, nålesivaks, vasshår sp., myrhatt, engminneblom, soleihov, grønstorr, sennegrass, trådsiv og gulsildre. Gulstorr og gulsildre indikerer noe kalkinnhold i substratet.

Artsmangfold: Firling (EN), klåved (NT). Noe ferskvannsauna er innsamlet men ikke bearbeidet. Potensialet for sjeldne arter anses som begrenset.

Trusler: Masseuttak, tråkk og ferdseil, vannstandsendringer.

Fremmede arter: Ingen observert. Muligens kan mysis opptre her.

Verdisetting: Området er middels godt utviklet, både som elvedelta og mudderflate/kortskuddsstrand, og bestanden av firling (EN) er såpass liten at området gis verdi viktig (B), til tross for at EN-arter vanligvis gir verdi A.

32, Mebståsen - SKOG, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

Beliggenhet/avgrensning: Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammemo 20. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på sørsiden av Nea, nord for Mosletta. Lokaliteten er avgrenset av jordbrukslandskap.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten er en fuktig og til dels rik løvskog med noe innblandet gran (40 cm). Gråor (40 cm) dominerer med selje (50 cm), hegg, bjørk, osp (50 cm) og rogn (40 cm) i tresjiktet og noe bringebær i busksjiktet. Skogen er variert og i midtre deler flersjiktet og med kontinuitet i tresjiktet. En mindre ospesuksesjon med grov osp forekommer også. Det er godt med gadd, særlig av gråor og en del løvtrelæger av grove dimensjoner. Lågurtutforming er vanlig og kranskonvall, markjordbær, trollurt, jonsokkoll og firblad kommer blandt annet inn i feltsjiktet. Strutseving, skogstjerneblom, skogstorkenebb, tyrihjel, maiblom, småmarimjelle og mjørdurt forekommer spredt på lokaliteten.

Trusler: Hogst.

Verdisetting: Frodig gråor-heggeskog med god kontinuitet og sjiktning i deler av lokaliteten. Settes til viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

33, Kallarneset - FERSKVANN/VÅTMARK, Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammemo 18. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på sørsiden av Nea, nord for Mosletta. Lokaliteten er avgrenset av jordbrukslandskap.

Naturtyper og utforminger: Frodig gråor-heggeskog langs en gammel gjengrodd meander ved Nea. Skogen er frodig og er stedvis gjengrodd med mye strutseving i feltsjiktet. En del død ved av mindre dimensjoner og enkelte grovere finnes på lokaliteten. Gråor (40 cm), hegg (35 cm) og selje (40 cm) dominerer tresjiktet. Feltsjiktet er frodig og rikt og inneholder blant annet blåknapp, firblad, vendelrot, tyrihjel, skjoldbær, skogstorkenebb og skogsvinerot, mens det i vannkanten vokste ryllsiv, gulstarr, groblad, sennegrass og bekkeblom. Teglkjuke, sokkjuke og putekjuke ble funnet på selje. 67 traner lettet fra jorden i vest, rett utenfor lokaliteten.

Trusler: Hogst.

Verdisetting: Frodig flommarksskog med en del død ved. Potensialet er der, men ingen rødlistearter ble registrert. Settes til viktig (B-verdi).

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

34, Øråsen S - Skog, *Gråor-heggeskog* (Liskog/ravine) - Verdi B

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 21. august 2008.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger i en bratt sørvendt skråning langs Nea på oversiden av Rv. 705 ved Øråsen.

Naturtyper og utforminger: Lågurtskog der den midtre delen er dominert av gran. Gråorskog er ellers dominerende med innslag av bjørk, selje, osp og rogn i tresjiktet og noe bringebær og tysbast i busksjiktet. Grantrærne (80 cm) er grove og det er mye læger og noe gadd, som for det meste er lite nedbrutt. Løvskogen inneholder også en del død ved og viser tegn til kontinuitet i tresjiktet. Feltsjiktet er rikt med blant annet myske, krattfiol, vendelrot, skogsvinerot, kranskonvall, firblad, firkantperikum, markjordbær og bergfrue. Skogstorkenebb og tyrihjelmer kommer inn på mer fuktige plasser.

Trusler: Hogst.

Verdisetting: Mye grov død gran og frodig løvskog i soleksponert og bratt terreng, gir gode muligheter for rødlistearter. Lokaliteten gis regional verdi (B).

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

35, Rypmyra - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Ekstremrik myr i høyereliggende områder) - Verdi C

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Kjell Magne Olsen, Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 21. august 2008. Lokaliteten ligger inntil veien, ca 400 m øst for Seterbrennene inn mot Bjørkamarka, helt øst i kommunen.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten er en liten, middels rik myr omgitt av myr av fattigere typer og noe ung skog av bjørk og gran. Forekomster av gulstarr, bjørnebrodd, breiull, svarttopp og en orkidéart tilsier en rikere utforming. Lokaliteten er svakt hellende mot sør. Noe dvergbjørk og vierkjær inngår i kanten i sør og øst, ellers er fastmattemyr helt dominerende.

Artsmangfold: En buttsnutet frosk og en ubestemt marihåndart ble observert på lokaliteten.

Verdisetting: Ingen rødlistearter ble observert og lokaliteten er liten. Den gis derfor en lokal verdi (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Slått eller beite er fordelaktig.

36, Limstenbekken V - Skog, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av BioFokus v/ Jon T. Klepsland i august 2008.

Beliggenhet-avgrensing: Lokaliteten ligger på nordsiden av Rotla, like vest for Skarvan og Roltdalen nasjonalpark i Selbu kommune. Avgrensingen er høyst usikker mot vest og burde trolig vært større.

Beskrivelse: Avgrensingen gjelder eldre, sterkt fleraldret granskog i liene ned mot Rotla. Vegetasjonen veksler mellom blåbær-, småbregne- og høystaudegranskog. Skogen er i sen aldersfase med øvre trealder godt over 200 år. De eldste grantrærne står langs fuktige sig. Dødvedelementer forekommer spredt.

Arter: På gammel gran er påvist trollsotbeger (VU). Nøyere undersøkelser vil trolig resultere i funn av flere kontinuitetskrevende arter.

Verdisetting: Verdbegrunnelse: Deler av granskogen tilhører den hensynskrevende vegetasjonstypen høystaudegranskog (Aarrestad et al. 2001). Forekomst av sårbar art tilsier at lokaliteten er viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

37, Buåsan S - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Ekstremrik myr i høyereliggende områder) - Verdi C

Intro: Naturtypelokaliteten er registrert av BioFokus v/ Jon T. Klepsland i august 2008.

Beliggenhet-avgrensing: Lokaliteten ligger like på sørsiden av Rotla i midtre del av Roltdalen, Selbu kommune. Den grenser til privat vei i nedkant, og ellers til fattigere skogsmark.

Beskrivelse: Avgrensingen omfatter en rikmyr i nordhelling (bakkemyr). Gran danner et glissent tresjikt i randsonen. Feltsjiktet er rikt med bl.a. brudespore, stortveblad, jåblom, svarttopp, blåknapp, sumphaukeskjegg, hvitbladtistel, kranskonvall, liljekonvall, breiull, slirestarr, gulstarr og tranestarr.

Arter: De krevende orkidéene brudespore (NT) og stortveblad opptrer relativt rikelig.

Verdisetting: Vegetasjonstypen ekstremrikmyr (mellomboreal sone) regnes som hensynskrevende (Moen et al. 2001). Positivt er at rødlistearten brudespore opptrer relativt rikelig. Lokaliteten representerer dessuten en uvanlig utforming med høy dekning næringskrevende urter. Lokaliteten er imidlertid liten og ikke av de rikeste utformingene. Den vurderes derfor som lokalt viktig (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

38, Litjpreståsen - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Ekstremrik myr i høyereliggende områder) - Verdi C

Introduksjon: Lokaliteten ble registrert av BioFokus ved Kjell Magne Olsen, Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 20.08.2008.

Beskrivelse: : Lokaliteten ligger rett nordvest for Litjpreståsen mellom Børdalsvollen og Vekta i Selbu kommune. Avgrensinga gjelder hele myra samt noe kantsone. Myra grenser i sør mot veien og ellers til fattig skogsmark. Lokaliteten har et rikt feltsjikt.

Artsmangfold: Gulstarr, hestehov, gulsildre, breiull, skogsiv, ryllsiv, svartvier, tettegras, jåblom, dvergjamne, øyentrøst, bukkeblad, fjellsnelle, blåknapp, fjellfrøstjerne, tepperot, kornstarr, sveltull, bjønnbrodd, kvitmaure, dikesoldogg, myrklegg, dystarr, myrmjølke, blåtopp, engstarr, myrsnelle, småsivaks, enghumleblom, mjødurt, smalstarr, flaskestarr, sumphaukeskjegg, hårstarr, tyrihjel, bjørneskjegg, slirestarr, slåttstarr, svartopp, stortveblad, flekkmarhand, hvitveis, skogstjerne, seterfrytle, sveltstarr, stjernestarr, bjønnkam, skrubbebær, einer, gran, bjørk, blokkebær, blåbær, fjelltistel, hengeaks, deverbjørk, gråor, fjellburken, skogstorkenebb, sølvbunke, småengkall, grønnstarr, myrsaulauk, myrhatt, vill-lin, lusegras, skogburkne, lakssopp, korallrot, buttsnutefrosk.

Trusler: Ingen registrert.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdisetting: Vegetasjonstypen ekstremrikmyr (mellomboreal sone) regnes som hensynskrevende (Moen et al. 2001). Lokaliteten representerer dessuten en uvanlig utforming med høy dekning næringskrevende urter. Lokaliteten er imidlertid liten og ikke av de rikeste utformingene. Den vurderes derfor som lokalt viktig (C-verdi).

39, Bønnodden-Bønnoddvika - FERSKVANN/VÅTMARK, *Evjer, bukter og viker* (Bukter og viker) - Verdi C

Introduksjon: Lokaliteten ble kartlagt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19.08.2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger ved utløpet av Slindelve og i tilknytning til Vikvarvet vest for Mebonden i Selbu kommune. Avgrensninga gjelder selve Bønnoddvika, med Bønnodden og noen deler av elveutløpet. Området grenser til Selbusjøen/Slindelve i nord og vest, til kulturmark/bebyggelse/friluftareal i øst og til dyrefredningsområdet Fitjan i sør.

Beskrivelse: Lokaliteten kan grovt deles i to enheter; Bønnoddvika og Bønnvikodden. Bønnvika består av rik kortskuddsstrand og noe mudderflater. Området virket nokså intakt. Det finnes noen brygger i området, og det var tydelige tegn etter traktor- og bilkjøring på selve mudderflatene. Noen arter som ble registrert; evjesoleie, grønnstarr, strandrør, mjødurt, knereverumpe. Området rundt Bønnodden har et litt annet uttrykk enn Bønnoddvika. På vestsiden består området av de ytre delene av utløpet til Slindelve, med nokså store snelle- og starrenger, stedvis brutt opp av sandstrender og svaberg. Området ser ut til å ha en rik insektfauna som bør undersøkes nærmere. Registrerte arter: bekkeblom, mjødurt, elvesnelle, myrhatt, ryllsiv, myrklegg, flaskestarr, trådsiv, sennegras.

Artsmangfold: Ingen spesielle registrert.

Trusler: Det er anlagt mindre båthavner i Bønnoddvika og i elveutløpet på Bønnoddens vestside. Det ble også registrert kjøreskader på kortskuddsstranda i Bønnoddvika.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdisetting: Til tross for noen inngrep vurderes området å ha lokal verdi (C).

40, Kolstad - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi C

Introduksjon: Lokaliteten ble registrert av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19.08.2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger langs Nea ved området Evjmoen i Selbu kommune. Avgrensingen gjelder flommarksskog og elveører i forbindelse med ei landtunge som stikker ut i Nea. Landtungen opptrer som øy ved høy vannstand.

Beskrivelse: Lokaliteten består for det meste av ung gråor-heggeskog (ikke mange trær over 10 cm i brysthøyde). Det finnes noe død ved, både gadd og læger, men i sparsomme mengder. Området er svært flomutsatt. Vegetasjonen er nokså rik og skogen er flersjiktet. Det er ingen nyere forstyrrelser/inngrep i selve skogen.

Artsmangfold: Klåved (NT), gråor, sløke, tyrihjel, blåknapp, vendelrot, mjødurt, prestekrage, gullris, rogm, gran, blåkoll, enghumleblom, tepperot, gulstarr, marikåper, musestarr, blåkløkke, tettegras, hegg, svartvier, markjordbær, reinfann, jåblom, øyentrøst, setermjelt, stormaure, hundegras, nyseryllik, bekkeblom, sennegras, blåtop, ryllsiv, fuglevikke, gulfrøstjerne, åkermynte, bristolav, raggkjuke, ildkjuke, sokkjuke, glanskjuke, kameleonsopp, gjøkesyre, vedmusling, blåvedsopp, firblad, strutseving, skogsalat, skogsvinerot, skogstorkenebb, rød jonsokkblom, hvitblattistel, tyrihjel, engsoleie, fjellfiol, heggspinnmøll.

Trusler: Ingen registrerte.

Fremmede arter: Ingen registrerte.

Verdisetting: Området med noe død ved og gode populasjoner av klåved (NT) gir lokal verdi (C).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

41, Neset - FERSKVANN/VÅTMARK, *Stor elveør* (Elveørkratt) - Verdi C

Beskrivelse: Lokaliteten ble registrert av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19.08.2008. Lokaliteten består av en masseforekomst av rødlistearten klåved (NT). Lokaliteten er kun registrert på avstand fra lokalitet Kolstad (flommarksskog) på andre siden av Nea. Lokaliteten bør undersøkes nærmere.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Artsmangfold: Klåved (NT).

Trusler: Ingen registrert.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Verdisetting: Området bør undersøkes nærmere i felt. Gode populasjoner av klåved (NT) gjør at verdien inntil videre er satt til lokal (C).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

42, Strindbekken - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger 1,5 km nord for Draksten nord for Selbusjøen lengst nordvest i Selbu kommune, og består av et parti gammel, fuktig granskog langs en ca. 900 meter lang strekning av Strindbekken. Vegetasjonstypen er blåbær- og en god del sumpskog (fattig utforming). Skogen er en tidligere plukkhogd naturskog; aldersfase med varierende sjiktning, og lite død ved (spredte, ferske læger). Naturverdiene er knyttet til stedvis ganske godt innslag av tydelig gamle (men ikke grove), ofte seintvoksende trær med grove greiner og stabil bark. Enkelte slike er trolig meget gamle. På disse trærne er det ganske mye skorpelav innen gammelgranslavsamfunnet, inkludert 4 trær med granbendellav *Bactrospora corticola* (VU). Ellers finnes gubbeskjegg (NT) og skrukkelav sparsomt, det samme gjelder gammelgranskål *Pseudographis pinicola* (NT) på granstammene.

I nedre del er det på sørsiden stedvis hogd rett inntil, og nederst er også ei lysløype som berører lokaliteten.

Verdisetting: Lokaliteten har kvaliteter i form av eldre gransumpskog med innslag av biologisk gamle trær, men kan ikke sies å være spesielt verdifull. Ut fra skogstruktur vurderes dette som et C-område, men pga innslag av en VU-art settes verdien til B (viktig).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling. Bør på sikt opprette buffersone på sørsiden inn mot bekken.

43, "Storkjølbekken" nord for Draksten - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger ca 1 km nord for Draksten nord for Selbusjøen lengst nordvest i Selbu kommune, og består av ei slak østvendt lisode samt en bekkedal med tilhørende skog et stykke nedover. Fuktig granskog dekker hele området. I hellingene er blåbærskog vanligst, med så vidt innslag av småbregneskog noen steder. På slakere partier, og nedover langs bekken, kommer det også inn litt sumpskog. Skogen er i aldersfase, relativt kompakt, moderat sjiktet. Tidligere plukkhogster har vært omfattende, det er mange mosegrodde stubber, og svært lite læger. Trealdere ligger trolig rundt 150 år som vanlig. Spredte enkeltstående trær av betydelig høyere alder, med grove greiner og sprekkebark, inngår også, men disse utgjør bare en beskjeden andel. Nedover langs bekken er skogen noe glisnere og mer saktevoksende, men med høyere andel gamle trær. Det er nylig hogd nordvest for lokaliteten, dette var trolig samme type skog.

Artsmangfold: Skogen er fuktig, og det er en del gubbeskjegg (NT) på trærne. Det er også en del gammelgranlav på stammene. De spredte gamle trærne har innslag av kravfulle arter som trollsotbeger *Cypselium karelicum* (VU) og granbendellav *Bactrospora corticola* (VU), og viktige biomangfoldkvaliteter er knyttet til disse trærne. Gammelgranskål *Pseudographis pinicola*, langnål *Chaenotheca gracillima* og huldrelav *Gyalacta friesii* (alle NT) er også registrert.

Verdisetting: Naturverdiene er knyttet til at dette er et parti eldre fuktig granskog, med spredte tydelig gamle trær som de viktigste enkeltelementene, hvor det også finnes enkelte rødlistearter, bl.a. 2 i kategori VU. Ut fra skogstruktur vurderes dette som et C-område, men pga innslag av VU-arter settes verdien til B (viktig).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling. Bør på sikt etableres buffersone på sørsiden av bekken, der det idag er hogstflate.

44, Varmdalsåsen - Skog, Kalkskog - Verdi B

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger ved Draksten, og består av en ca 500 lang sørvendt skråning mellom gårdsbruk og vei i overkant og Selbusjøen under. I vest er det bratte glissent tresatte bergskrenter, men mesteparten er ei nokså jevn lisode som faller gradvis brattere ned mot Selbusjøen. Berggrunnen er baserik, og rike skogsamfunn dominerer. Storparten av arealet dekkes av en grunnlendt, moserik lågurtskog, men stedvis der det er tjukkere humusmatte finnes også noe blåbærskog, og i et fuktig søkk i vest inngår fragmenter av gråor-heggeskog. Gran er vanligste treslag, men treslagsblandingen er god, med stedvis noe furu, en del osp (enkelte partier mye), litt selje, gråor etc. Hassel ble notert ett sted. Ut mot sjøen er det skrinnere, furudominert skog. Skogen er betydelig kulturpåvirket i form av tidligere plukkhogst og pågående beiting. Strukturen er likevel variert, vekslende mellom tette og mer glisne partier, og gjennomgående god sjiktning. Gamle og grove trær mangler i stor grad, men enkelte slike finnes, det samme gjelder fersk død ved i sparsomme mengder. Storparten av arealet er hardt beitet av sau. Beitetrykket er trolig godt (verken for lite eller for stort), og dette er positivt for naturverdiene.

Artsmangfold: Karplantefloraen er rik, med mange kalkkrevende og varmekjære arter. Bjørn-Petter Løfall fant i 1999 rødflangre i området, samt vassgyle *Collema glebulentum* (Artskart 2009). Det er også registrert flere kalkbergmoser i Drakstvika, muligens på bergene som er tatt med innenfor lokaliteten (Artskart 2009). Trolig er også mykorrhizasoppfungaen rik, og det er potensial for (mange) rødlistearter. På inventeringstidspunktet var det imidlertid lite sopp å finne (for tidlig på høsten), slik at dette ikke er tilstrekkelig dokumentert. Gullkremle *Russula aurea* ble sett et par steder. Andre artsgrupper er dårligere utviklet, men ett funn av granbendellav *Bactrospora corticola* (VU) ble gjort på ei gjenstående gammel gran i det fuktige søkket i vest. Dette er å betrakte som en restforekomst.

Verdisetting: Lokaliteten har betydelige naturverdier i kraft av rik, godt beitet lågurtskog med artsrik karplanteflora og (høyst trolig) rik jordboende soppfunga. Foreløpig settes verdien til B (viktig), men dette må avklares nærmere i en god soppsesong.

Hensyn og skjøtsel: Skog: fri utvikling, evt. forsiktig plukkhogst. Gamle trær, viktige løvtrær, død ved spares. Beitetrykk bør opprettholdes.

45, Selbusjøen nordside: Varmdal-Amdal - Skog, Kalkskog - Verdi A

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus). Lokaliteten består av et ca 6 km langt parti av den bratte lia på nordsiden av Selbusjøen, omtrent fra Amdalshaugen i øst til Varmdal i vest. En ca 1,5 km strekning i østre del (SV for Litlfjellet) ble gått 20.08., mens resten av lia er avstandsvurdert (god oversikt fra Renålia 21.08.). Brattskrentene består i hovedsak av gammelskog, skarpt avgrenset mot store hogstflater på det slakere terrenget i overkant. Enkelte steder finnes også gammel skog på slakere mark opp mot veien.

Granskog dominerer, men det er også noe furu, samt partvis noe osp, litt selje, og gråor i fuktige søkk. Enkelte mindre partier domineres av yngre løvtrær (mest bjørk), i form av suksesjoner etter hogst. Berggrunnen i den bratte lia er baserik, og rike skogtyper er derfor vanlig, hovedsakelig i form av mer eller mindre tørre skogsamfunn (som følge av sørvendt eksposisjon og varmt lokalklima). Lågurtgranskog er vanlig. Noe er "barmatte-type" med sparsomt karplante- og mosedekke, men mye er av en moserik type, ikke sjelden med kalkskogspeg. Bl.a. inngår rødflangre spredt på grunnlendte steder. Arter som skogsalat, blåveis, skogvikke, hengeaks og filt-kongsslys er også notert, på fuktigere partier også bl.a. trollbær. På litt fuktigere steder er ellers mosaikker mellom lågurt- og småbregneskog vanlig. I den undersøkte, østre delen sto den rikeste lågurtskogen i et belte litt oppi lia, og ikke i de bratteste skrentene ut mot sjøen. Flere steder stikker nakne kalkberg fram, med bl.a. taggbregne og grønnburkne. De bratteste partiene har for øvrig også enkelte steder nakne bergskrenter, som ett sted helt nylig har rast ut. På framskutte rygger og opplendt terreng kommer det inn noe furu i granskogen. Slike steder er det gjennomgående fattigere, men i grunne forsenkninger kommer straks lågurtvegetasjonen tilbake. Det finnes også litt større furudominerte partier, men nesten alltid inngår også her noe gran. Mye av dette er fattig og tørr bærlyngskog. Denne står imidlertid iblant i hyppige og skarpe mosaikker med flekker av rik lågurtskog (mosematter, lågurtarter som liljekonvall, teiebær, hengeaks, så vidt også rødflangre). Dette er således en baserik furu-barblandingskog, som delvis kan klassifiseres som en vegetasjonsmessig fattig utforming av vekselfuktig kalkfuruskog. På slakere mark i øvre deler kommer det inn fattigere skog, i form av blåbærgranskog og røsslyng-blokkbærfuruskog.

Mesteparten av skogen er ordinær gammelskog med mangel på gamle trær og død ved i seine nedbrytningsstadier. Det bratte terrenget og trolig periodevis kraftig vind på langs av sjøen skaper likevel en noe heterogen skogstruktur med god sjiktning, og stedvis glennedannelse etter lokale sammenbrudd, hvor det er ansamlinger av ferske læger. I øvre deler finnes enkelte mindre arealer med yngre (til dels ung) produksjonsskog. Furuskogen er stedvis relativt storvokst, med spredte grovdimensjonerte trær, og et sparsomt innslag av gadd og læger.

Artsmangfold: Lokaliteten har trolig en (meget) rik funga av mykorrhizasopp, inkludert mange rødlistearter. Soppfungaen var svært dårlig utviklet på inventeringstidspunktet (tørt vær i forkant), og bare et fåtall arter ble notert. I et furudominert parti med rik lågurtskog var det bl.a. rustbrunpigg, skarp rustbrunpigg, og VU-arten ferskenstorpigg *Sarcodon martioflavus*. Sistnevnte er en kravfull art knyttet til kalkrik gammelskog. Ellers er også karplantefloraen rik. Andre artsgrupper er trolig dårligere utviklet. Sparsomt inngår lungeneversamfunnet på eldre løvtrær (fløyelsglye, filthinnelav, lungenever, skrubbenever).

Verdisetting: Dette er en lang strekning med eldre skog, hvor rike og tørre skogtyper (inkludert noe kalkskog) dekker store arealer. Naturverdiene varierer mosaikkartet etter hvor den kalkrike berggrunnen stikker fram, og en kunne splittet opp området i en rekke smålokaliteter etter dette. Imidlertid er all gjenværende gammelskog i brattskrenten ut mot Selbusjøen å betrakte som mer eller mindre verdifull, og det er derfor økologisk og biomangfoldmessig mest fornuftig å holde dette som én stor sammenhengende lokalitet.

Naturverdiene er i hovedsak knyttet til store arealer med rike skogtyper og et tilhørende trolig (meget) rikt arts-mangfold av jordboende sopp (og hovednaturtypen blir derfor "kalkskog"), men også til at dette er et stort område med eldre skog. Verdien settes til A (svært viktig).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

46, Kuvikhøgda N - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus), avstandsvurdert fra Draksten.

Lokaliteten består av ei ca 3 km lang lise på sørsiden av Selbusjøen, rett over fra Draksten, omtrent fra Tangvellvika i vest nesten til Hännåvika i øst. Den vestre biten (ca 1 km lengde) ligger i Klæbu kommune. Lia er bratt og nordvendt, avgrenset av en skarp kant mot et bølgende, slakt terreng ovenfor brekket. Tung granskog dekker mye av arealet, konsentrert i konkave terrengformer, mens skinnere skog med mye furu dominerer framskutte rygger. Inntrykket fra avstand (området ble vurdert med kikkert fra Drakstvika) er en gammel, fuktig og trolig grovvokst granskog.

Verdisetting: Lokaliteten utgjør et av de største (etter hogstene i Renålia i 2008 kanskje det største) sammenhengende gammelskogspartiet i brattskråningene på sørsiden av Selbusjøen. Trolig er potensialet for fuktighetskrevende lavararter knyttet til gran stort. Foreløpig settes verdien til B (viktig), men både verdisetting, skogstruktur, vegetasjon og arts-mangfold må avklares nærmere gjennom feltundersøkelser.

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

47, Bjørnbenet N - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 20.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus), avstandsvurdert fra motsatt side av Selbusjøen.

Lokaliteten består av ei ca 1,2 km lang lise på sørsiden av Selbusjøen, nærmere bestemt den bratte nord- til nordøstvendte skrenten som faller fra åsen Bjørnbenet ned i sjøen. Mye av lia dekkes av tung granskog, men på ryggen i vest står det skinnere skog med furu. Vestre del består av ei kompakt skogli med (avstandsvurdert) tung, grov og fuktig granskog. I østre del er det gjort noen stripehogster ned fra toppen, slik at gammelskogen her er noe mer fragmentert, og det er en god del løvoppslag. Mesteparten av arealet også i denne delen er likevel gammelskog.

Verdisetting: Dette er en fuktig, eldre granskog i bratt nordvendt terreng, og det er potensial for fuktighetskrevende arter på gammel gran. Som følge av noe fragmentering i østre del settes verdien foreløpig til C (lokalt viktig), men det kan godt være at naturverdiene er større. Dette må avklares nærmere gjennom feltundersøkelser.

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

48, Vårvollia - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 18.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Lokaliteten består av ei bratt sørvestvendt lise nedenfor Vårvollen i Neadalen, ovenfor riksveien. Øvre deler er stupbratt med bergskrenter, mens det blir gradvis slakere nedover. Nedre del er løvdominert. Nederst står en frodig og floristisk rik gråor-almeskog (med mye gråor og lite alm). Ovenfor denne blir det noe tørrere, og her følger en sone med rik blandingsskog der alm er viktig. Dette er en mosaikk mellom almlindeskog (små fragmenter), høgstaudeskog og (mest) gråor-almeskog med stor treslagsblanding (gråor, alm, selje, hegg, gran). Vegetasjonen har generelt et varmekjært preg, og karplantefloraen er rik, med arter som junkerbregne, humle, trollbær, trollurt, springfrø, skogsvinerot, strutseving, villrips, lerkespore, storklokke, myske etc. Midtre og øvre liavsnitt domineres av gran, og samlet sett er ulike rike granskogstyper arealmessig vanligst i lokaliteten. Mye er relativt grunnlendt, rik lågurtgranskog (mose- og urterik type, med bl.a. myske, skogsveve, hengeaks, skogsalat, krattfiol, tysbast), og med høgstauder som kranskonvall på fuktigere steder. Delvis er det en merkelig blanding med varmekjære arter og fjellplanter side ved side, som fjellfiol og junkerbregne.

Skogen er gjennomgående relativt gammel. Store deler har en opprevet og heterogen struktur, med stor treslagsvariasjon og god sjiktning. Grana er meget grov og storvokst, med mange trær rundt 70-80 cm dbh, enkelte over 100 cm. Det finnes også en del kraftige granlæger (men sterkt nedbrutte mangler i stor grad). Også mange løvtrær er gamle, men dimensjonene er ikke spesielt grove. Grovbarked alm inngår spredt. Også av løvtrær er det en del død ved, både stående og liggende. Løvskogen nederst har et yngre preg; relativt tett skog av middels gamle, halvgrove trær; spredt død ved.

Artsmangfold: Variert og rikt, selv om sjeldne arter ikke ble påvist. De gamle løvtrærne har en relativt rik lavflora, med frodige, middels artsrike lungeneversamfunn. På gran ble den lite samlede skorpelaven *Buellia schaeeri* funnet, sammen med vinflekklav *Arthonia vinosa* og skyggenål *Chaenotheca stemonea*. Trolig vil det være en god del mer å finne av skorpelav (både på løvtrær og gran) ved næyere undersøkelser. Av sopp ble vedalgekølle *Multiclavula mucida* (NT) funnet på ei grov granlåg, og almeknippesopp *Hypsizygus ulmarius* på alm. Trolig er det stort potensial for jordboende sopp (svært lite sopp å se ved inventeringstidspunktet). Også karplantefloraen er rik, med spesiell vekt på basekrevende, varmekjært høgstaudeelement.

Verdisetting: Vårvollia er et variert og rikt område med gammel skog og et relativt rikt arts mangfold innen flere organismegrupper. Lokaliteten har betydelige naturverdier knyttet til fuktig, rik løvskog og gammel lågurtgranskog, og utgjør et verdifullt restområde i Neadalen, som ellers er hardt hogd. Verdien settes til A – svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

49, Raudberga NR nord - Skog, Gammel lauvskog - Verdi A

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 19.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger i Neadalen, og består av ei vestvendt, bratt lise som i sør grenser til Raudberga naturreservat. Nedre deler har frodig, rik, gråordominert løvskog (hovedsakelig gråor-heggeskog), med en del selje isprengt, sparsomt også andre treslag. Høyere oppe er det brattere og mer opprevet terreng, og her er det blandingsskog med større treslagsblanding (gråor, selje, rogn, litt alm etc.). Enkelte partier med mye bjørk kommer også inn i øvre del. Gran er sjelden, bortsett fra på enkelte små partier i nord. Hele lia har meget rik vegetasjon, med bl.a. skogvikke, humle, junkerbregne, krattfiol, storklokke, vårerteknapp. I eksponerte bergskrenter (eksempelvis langs veien) finnes arter som bergfrue, snøsildre, gulsildre. På nedsiden av veien er det stort sett stupbratt. Både her og i de bratteste skrentene på oversiden har det stedvis vært små utrasninger. Mye av skogen er relativt gammel, med grove trær av bl.a. selje, gråor og rogn, og stedvis ganske mye dødved (både stående og liggende). Strukturen er variert og godt sjiktet. Andre partier (særlig stedvis langs veien) er yngre skog i form av ensaldret gråorsuksesjon.

Artsmangfold: Generelt relativt rikt og variert, både av lav, moser og karplanter. På gamle løvtrær opptrer frodige og middels rike lungeneversamfunn. Foruten mer vanlige arter i samfunnet ble også blåfittlav *Degelia plumbea* og puteglye *Collema fasciculare* funnet. Mest interessant mht påviste arter er pelsblæremose *Frullania bolanderi* (VU), som er ganske vanlig på trestammer i nedre del. På død selje ble hvitkjuke *Antrrodia albida* funnet (god signalart). Ved næyere undersøkelser kan det forventes betydelig flere funn av interessante arter.

Verdisetting: Lokaliteten har viktige naturverdier knyttet til rik, fuktig, gammel løvskog, med et rikt arts mangfold, inkludert god populasjon av en sårbar art, og verdien settes til A (svært viktig). Naturreservatet og denne lokaliteten virker gjensidig forsterkende på hverandres kvaliteter.

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

50, Raudberga NR sør - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi B

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 19.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger i Nedadalen, og består av ei sørvestvendt, bratt lise som i nord grenser til Raudberga naturreservat i øvre del. Et felt med plantet granskog i hk3 ligger som ei kile mellom lokaliteten og reservatet ned mot veien. Mot sør er det store ungskogsfelt og hogstflater. Øvre deler dekkes av en relativt gammel, grandominert skog med stort innslag av ulike løvtrær. Mye er høgstaudeskog, men det inngår også noe lågurtskog på tørrere steder. Lenger nede overtar løvtrærne dominansen, med mye gråor og selje, samt noe rogn og bjørk, foruten spredt gran. Skogen er relativt gammel; brattlendt og opprevet, med grov gran, og mye gamle (dels også grove) løvtrær. Granskogen er ofte noe åpen med glenner etter mindre sammenbrudd, og med mye læger (men i all hovedsak relativt ferske).

Artsmangfold: Lungeneversamfunnet er frodig og velutviklet, og middels artsrikt, på løvtrærne i nedre del. Bl.a. finnes puteglye *Collema fasciculare* på flere trær. Eneste påviste rødlisteart er rustdoggnål *Sclerophora coniophaea* (NT), som ble funnet ved basis av gammel gran, men det vil sikkert være mer å finne ved næyere undersøkelser. For øvrig ble ei kongeørn sett jaktende oppunder brattliene 19.08.2008.

Verdisetting: Lokaliteten har viktige naturverdier knyttet til rik, gammel granskog og gamle løvtrær, med størst kvaliteter i nedre del. Nærheten til Raudberga naturreservat er positivt. Verdien settes til B (viktig).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

51, Langsetenglia - Skog, Gammel lauvskog - Verdi A

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt 19.08.2008 av Tom H. Hofton (BioFokus).

Lokaliteten ligger i Neadalen rett nord for Råna, og består av ei østvendt, bratt, relativt jevn lise. Rik, frodig og fuktig skog dekker hele lia. Mye er løvdominert høgstaudeskog, med gjennomgående stor treslagsblanding (gråor, selje, rogn, bjørk). I fuktige søkk dominerer gråor

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

(gråor-heggeskog). Gran inngår her og der som spredte enkelttrær, men også i form av mindre grandominerte partier. Det største står i nord. Også dette er mye høgstaudekog, men i tillegg inngår lågurtskog på litt opplendt mark. Stedvis har man en overgangstype med mosematter, høgstaude og lågurter i blanding. Generelt (både i gran- og løvskog) er det vanlig med lågurtarter i ellers høgstaudedominert vegetasjon. Floraen er generelt rik, notert ble bl.a. myske, vårerteknapp, springfrø, trollurt, skogsvinerot, junkerbregne, kvitsoleie, taggbregne. Skogen er gammel. Løvskogspartiene har en heterogen og variert struktur, der halvåpne partier veksler med tettere skog. Gamle og grove løvtrær (alle treslag) er vanlig, og det er også en god del døde løvtrær, både stående og liggende. Grana er grov og høyreist. Grandominerte partier er ofte relativt kompakt, delvis noe homogent preg med liten aldersspredning, men mest "middels" sjiktet. Karakteristisk er grov, delvis lutende gran i bratt terreng, med beskyttede rothuler ved basis. Det finnes også spredte granlæger, men kontinuiteten i slike elementer er trolig dårlig.

Nederst går den gamle skogen mer eller mindre skarpt over i yngre skog, hvor nokså ung gran veksler med løvskog. Også her opptrer en del lungeneversamfunn, og det er meget fuktig og høyproduktiv (= bra restaureringspotensial). Dette beltet ned mot veien er holdt utenfor lokaliteten, men også dette partiet bør underlegges spesiell forvaltning (ivareta alle løvtrær).

Artsmangfold: Rikt og variert. Spesielt lavfloraen utmerker seg. Løvtrærne har middels artsrike, men meget frodige lungeneversamfunn, med bl.a. en god del blåfylltav *Degelia plumbea* og puteglye *Collema fasciculare*. Dette samfunnet går også så vidt inn på gran enkelte steder. På gran finnes ellers fuktighetskrevede arter som groplav *Cavernularia hultenii* og skrukkelav *Platismatia norvegica* spredt, i nedre del også barkragg *Ramalina farinacea*, samt flokesty *Usnea chaetophora*. Ved basis av gamle grantrær og på grove greiner er skorpelavfloraen rik. Rustdoggnål *Sclerophora coniophaea* (NT) er for eksempel vanlig, og det er også en del kattefotlav *Arthonia leucopellaea*, vinflekklav *Arthonia vinosa*, brun dråpelav *Cliostomum griffithii*, samt VU-arten granbendellav *Bactrospora corticola*. Skorpelavfloraen er mangelfullt undersøkt, og det er åpenbart potensial for betydelig flere funn av interessante og sjeldne arter på både gran og løvtrær ved næyere undersøkelser. Vedsopp på løvtrær (skorpepiggsopp *Gloiodon strigosus* (NT) påvist) og jordboende sopp er trolig også relativt rikt, mens vedsopp på gran virker dårlig utviklet.

Verdisetting: Lokaliteten har meget store naturverdier knyttet til høyproduktiv, gammel, fuktig og rik løvskog og granskog, med et tilhørende rikt artsamangfold, spesielt lav på gamle løvtrær og skorpelav på gammel gran, men også karplanter. Skogtypen er sjelden. Granskogen utgjør et av de få gjenværende partier med gammel granskog i Neadalen som strekker seg helt ned i dalen, spesielt på den fuktigste østvendte siden. Det styrker også kvalitetene at lokaliteten henger direkte sammen med Råna-området i sør (bekkekløftlokalitet 2007: <http://borchbio.no/narin/?nid=1600>). Verdien settes til A (svært viktig).

Hensyn og skjøtsel: Fri utvikling.

52, Alset Ø - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger i en bratt sørøstvendt skråning ned mot Garbergelva. Lokaliteten er i vest avgrenset mot vei. Området ble registrert av BioFokus ved Øivind Gammelmo 20.08.2008.

Beskrivelse: Lokaliteten består av gammel granskog i ei brattskråning ned mot Garbergelva. Lokaliteten er tidligere registrert som MiS-biotop. Området ble kun overfladisk registrert. Det var sparsomme mengder av død ved av gran i området, men det som fantes var av ganske store dimensjoner. Noen hengelav ble registrert, bl.a. gubbeskjegg (NT). Noe usikker avgrensning i nord.

Arter: Gubbeskjegg (NT)

Verdisetting: Lokaliteten er forholdsvis liten, men inneholder elementer av gammelskog og rødlistearten gubbeskjegg (NT). Lokaliteten bør undersøkes nærmere. Lokaliteten gis C-verdi.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør avsettes til fri utvikling.

53, Brustad - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten er en liten øy i Nea beliggende 100 m øst for Brustad, 300 m oppstrøms en bro. Lokaliteten ble ikke registrert i felt, men tegnet inn i etterkant.

Naturgrunnlag: Ut fra kartvurderinger ser det ut som lokaliteten har gråor-heggeskog og den kan inneha viktige verdier. På grusbreddene er det en god sjanse for at det vokser klåved (NT), som er en vanlig plante langs Nea. En undersøkelse i felt er nødvendig for å fastslå verdiene.

Verdisetting: Området er ikke undersøkt i felt og settes inntil videre som lokal verdi (C).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

54, Evjøyen - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble vurdert fra avstand av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 18. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten utgjøres av noen småøyer og en grusbredde på nordre side i elva Nea, sørøst for Evjøyen.

Naturgrunnlag: Flommarksskog dominert av gråor dekker høyreliggende partier. Det kan også se ut som det er en del sumpområder innimellom, antagelig dominert av flasketarr. De store grusflatene i nord innehar en stor forekomst av klåved (NT). Lokaliteten ble kun vurdert på avstand og bør undersøkes nærmere for å få en sikrere verdivurdering.

Arter: Klåved (NT).

Verdisetting: Lokaliteten har kun vært observert på avstand og er avgrenset ved hjelp av kart. Det er sannsynligvis verdier knyttet til skogen og de åpne grusbreddene og lokaliteten får inntil videre en lokal verdi (C-verdi) bl.a. pga den store klåvedforekomsten.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

55, Bukkøya - SKOG, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Generelt: Lokaliteten ble vurdert fra avstand av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten utgjøres av Bukkøya og tilhørende grusbredder i elva Nea, rett øst for Evjøyen.

Naturgrunnlag: Flommarksskog dominert av gråor dekker den sørligste delen, men skogen ser ung ut og det går en kraftlinjegate gjennom området. Midtre og nordre deler ser ut til å være tidligere beitemark eller dyrket mark og er i dag stort sett uten et tresjikt. Det er en mulighet for at de små grusflatene i nord kan inneha en forekomst av klåved (NT), men dette er ikke verifisert. Lokaliteten ble kun vurdert på avstand og bør undersøkes nærmere for å få en sikrere verddivurdering.

Verdisetting: Lokaliteten har kun vært observert på avstand og er avgrenset ved hjelp av kart. Det er sannsynligvis verdier knyttet til skogen og de åpne grusbreddene og lokaliteten får inntil videre en lokal verdi (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

56, Råna - SKOG, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Råna undersøkelsesområde utgjør Rånas fall fra ca. 390 m.o.h. til ca. 210 m.o.h. i den østvendte lisen ved bekkens utløp mot elva Nea, ca. 17 km sørøst for Selbusjøen. Området utgjør en kort og bratt østvendt lise med en markert foss med begrenset fritt fall, men enkelte fossesprøytoner. Lia er ikke ustabil og rasutsatt. Berggrunnen i hele området består av glimmergneis. Vegetasjonen domineres av artsrik høgstaudegranskog (NT) og lågurtskog, bare med mindre innslag av fattigere vegetasjonstyper. Treslagssammensetningen er forholdsvis rik, med ca. 50 % gran og resten utgjøres av de boreale løvtrærne bjørk, rogn, selje, gråor og osp. Skogen er flersjiktet og flerdret, med enkelte grove overstandere av gran og middels gamle løvtrær. Det er god foryngelse av løvtrær, men lite ung gran. Det er store mengder død ved både av gran og løvtrær, men selv om alle nedbrytningsstadier er representert, vurderes kontinuiteten som lav. Artsmangfoldet vurderes som rikt for karplanter og lav, men med kun en registrert rødlisteart fra hver av disse organismegruppene. Lungeneversamfunnet er representert med flere arter og regnes som godt utviklet omkring bekkene, også på grantrær, men uten registrerte rødlistearter. Et funn av en mulig ny lavart for Norge (*Lecidea gibberosa*) må verifiseres. Av sopp ble det funnet en rødlisteart, taigaskinn (EN), som er ny for Sør-Trøndelag. Råna vil kunne dekke inn særlig en mangel ved skogvernet: Rike skogtyper.

Verdisetting: Høy forekomst av rike skogtyper i et område under overveiende naturlig dynamikk, og med interessant og krevende artsmangfold gjør at Råna vurderes som et regionalt til nasjonalt viktig område - verdi 4.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

60, Roltdalen - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, Annen viktig forekomst - Verdi B

Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Vegetasjonen er sterkt mosaikkpreget, med raske vekslinger mellom fastmark og myr. Fattige vegetasjonstyper er dominerende. De viktigste skogstypene er røsslyngblokkebærfuruskog, blåbær- granskog, småbregnegranskog og beitepåvirket lågurtskog. Noe storbregnegranskog, høgstaudegranskog og rik fuktgranskog finnes også. De sentrale delene av området byr på få større vatn, men både tjern og dammer er rikelig representert både over og under skoggrensa. Når en ser bort fra myrvannslokalitetene, preges vassdraget av klart, elektrolyttfattig vann med nøytral surhetsgrad. I alt er 46 taxa større ferskvannsinvertebrater registrert ovenfor reguleringssonen. Av dette er 9 arter døgnfluer, 7 steinfluer, 6 øyenstikkere, 5 teiger og 8 biller. Artsmangfoldet er relativt lavt, men tettheten middels. Av sjeldne/ikke-vanlige arter kan nevnes øyenstikkeren *Leucorrhinia rubicunda* og dessuten vannedderkopp (*Argyroneta aquatica*) i samme lille myrtjern. Marflo ble registrert ved en lokalitet (Rimsjøen). I tillegg kommer 11 arter littorale småkreps. Frosk ble registrert både som rumpetroll og voksne individ. ARTER: Av rødlistede karplanter er påvist: hvitkurle (*Leucorchis albida* ssp. *albida*, sårbar, 1977) og fjellmarihånd (*Dactylorhiza pseudocordigera*, hensynskrevende, 1977). Av rødlistede øyenstikkere er påvist: Fjell-metalløyenstikker (*Somatochlora alpestris*, sjelden) og østlig torvlibelle (*Leucorrhinia rubicunda*, sjelden i fylkesrødlista) i en myrdam nf. Røsssetvollen. I Torsbjørkdalen (tilgrensende område innenfor den foreslåtte nasjonalparken) i Meråker kommune er disse rødlisteartene påvist: Smålom (*Gavia stellata*, utilstrekkelig kjent), storlom (*G. arctica*, utilstrekkelig kjent, konstatert hekkende), bergand (*Aythya marila*, sjelden), havelle (*Clangula hyemalis*, sjelden i fylkesrødlista, sannsynlig hekkende), svartand (*Melanitta nigra*, utilstrekkelig kjent), sjørre (*M. fusca*, utilstrekkelig kjent, sannsynlig hekkende), hønsehauk (*Accipiter gentilis*, sårbar i fylkesrødlista, konstatert hekkende), kongeørn (*Aquila chrysaetos*, sårbar, sannsynlig hekkende), trane (*Grus grus*, sårbar, konstatert hekkende), fjellmyrløper (*Limicola falcinellus*, sårbar, konstatert hekkende). INNGREP: Den bratte, sørvendte lia nederst i området har et betydelig innslag av stubber etter plukkhogst. Stormoen-området er preget av mye stubber. Dalen bærer tydelig preg av beiting fra husdyr. Det finnes flere setervoller i området. Området er foreslått som nasjonalpark i NOU 1986:13. KILDER: Angell-Petersen, I. 1988. Inventering av verneverdig barskog i Sør-Trøndelag. Økoforsk rapport 1988:8. 235 s. Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot.. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl.

61, Ølbergjtønna - FERSKVANN/VÅTMARK, Dam - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004: Område av stor zoologisk interesse, salamanderbiotoper.

Verdisetting: Vurdert som artsrik amfibiedam. Dårlige beskrivelser, men vurdert som viktig (B verdi).

62, Bringen - FJELL, Kalkrike områder i fjellet (Rabbe) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Interessant, spesiell fjellflora. Stort sammenhengende naturområde av interesse for friluftslivet.

63, Evsjøen - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, Annen viktig forekomst - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Mindre våtmarksområde av ornitologisk interesse.

64, Kvernffjellvatna-Øyelva - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, Annen viktig forekomst - Verdi B

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Øvre del av Garbergvassdraget, må ses i sammenheng med område nr. 003. Hekke- og furasjeringsområde for en rekke fuglearter. To vatn med tildels rik vegetasjon, særlig gjelder dette Lille Kvern fjellvatnet hvor store deler av det grunne vatnet er vegetasjonsdekt. I begge ender er det frodig flasketarrbestand, i de sentrale deler elvesnelle. Ellers inngår evjesoleie, fjellpiggnopp, hesterumpe, stivt brasmegrass, tusenblad, flotgras og småblærerot. Rødlistelokalitet for hvitkurle (*Leucorchis albida* ssp. *albida*, sårbar, 1977). INNGREP: Store Kvern fjellvatnet ble oppdemt ca. 1971, angivelig for å bedre fisket. Dette har gitt seg utslag i en mer sparsom vegetasjon, hvor særlig flasketarren har fått problemer. En revegetering av grunne områder forventes.

65, Holmfjellmyran - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Ekstremrik myr i høyereliggende områder) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Fjellhei- og rikmyrvegetasjon. Myrtypen domineres av bakkemyrer, flatmyrer og strengmyrer. Fastmattestrenger i veksling med løsbunn/ mykmatte er vanlige. Ombrotrof vegetasjon finnes kun som tueparti. Strengmyrer like sør for Holmfjellet og mot sør og øst har rik og intermediær mykmatte/løsbunn i forsenkningene og ofte intermediære strenger. Ekstremrik vegetasjon inngår. Myrene er stort sett små og oppsplittet. Liene sør og sørøst for Holmfjellet har engskoger og overgangstyper mellom engskog og botanisk sett interessante rikmyrer. INNGREP: Ingen tekniske inngrep. Myrene har tidligere vært slått og beitet i forbindelse med seterdrift. Kilde: Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot.. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl.

66, Langtjern - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, *Annen viktig forekomst* - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Tjern av ornitologisk interesse.

67, Kråssådalen - SKOG, *Bjørkeskog med høgstauder* (Lavurt-utforming med spredte høgstauder) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Variert myr- og granskogvegetasjon, innslag av røsslyngfukthei. Fattig- og intermediærmyr med innslag av rikmyr.

VEGETASJON OG FLORA: I nordlige del av Krossådalen–Vitjern-området finner en øst for området bratte, rike og frodige bjørkeskogs- lier avbrutt av rike myrglenner. Nord og vest for Vitjern er det store, åpne myrer med mye intermediærmyr – tildels med store løsbunnspartier. Videre sørover i dalen er det rike og frodige bjørkeskogbestand i liene og rike bakkemyrer i tilknytning til disse. Den urterike skogen preges av skogstorkenebb og skogburkne i de fuktigste områdene. Rikmyrene domineres av arter som svarttopp, klubbstarr, gulstarr og fjellfrøstjerne. Dalbunnen domineres av fattigmyrer i veksling med blåbærfuktbjørkeskog og blåbær/bregneskog. Øst for elva er det grasdominerte, åpne, intermediære og rike myrer mellom skogsliene og elva. Området vest for Vitjern er preget av fattigere vegetasjonstyper som fattigmyr, lyngrik bjørkeskog og blåbær- bregnebjørkeskog. Sør for Røsetvollen forekommer velutvikla høgstaudebjørkeskog med bla. tyrihjel, sumphaukeskjegg, skogstorkenebb, turt og kvitsoleie. Rødlistelokalitet for hvitkurle (*Leucorchis albida* ssp. *albida*, sårbar, 1977).

68, Fagermosa - FERSKVANN/VÅTMARK, *Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti* (Gamle, mindre flompåvirkede kroksjøer og dammer) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Våtmarksområde, myrlandskap. Flatmyrer dominerer i den flate dalbunnen. Myrene veksler med tjern, meandrerende bekker og grushauger. I liene fins bakkemyrer. Svake strengmyrer er vanlig både i markert helling og på flatene med ubetydelig helling. Vanligvis er strengene, fastmatte og flarkene dominert av løsbunn. Flarkenes størrelse avtar med hellinga. Floraen og vegetasjonen er fattig og triviell, ofte med overgangstyper mellom løsbunnsmann og høgstarrsump. Eskere finnes. INNGREP: Ingen tekniske inngrep. Noe beiting foregår. Kilde: Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot.. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl.

69, Hansvollen ved Østrungen - MYR OG KILDE, *Rikmyr* (Ekstremrik myr i høyereliggende områder) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Variert myrområde av botanisk interesse med bakkemyrer, flatmyrer, planmyrer og kanthøgmyr i veksling. Fastmarkskoller med granskog splitter opp lokaliteten i tre myrkompleks som ikke henger skikkelig sammen. Kilder finnes i området. Ombrotrof vegetasjon dekker størst areal, men store partier har rik og ekstremrik vegetasjon. Andre rikhetsgrader inngår også, og et stort spekter av vegetasjonstyper finnes. INNGREP: Bilveg like øst for myrene. Lagringsplass for tømmer på myra ved vegen. Endel spor av traktorkjøring finnes. Kilde: Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. K. norske Vidensk. Selsk. Rapp. Bot. Ser. 1983-4: 1-138. Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot.. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl.

70, Åsmyran - MYR OG KILDE, *Rikmyr* - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Flatmyr som dekker dalbunnen omkring den meandrerende elva. Rikmyr dominerer. Hybrider forekommer vanlig. INNGREP: Lokaliteten har redusert verneverdi pga. inngrep (se Kjelvik og Moen 1977). Kilde: Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. K. norske Vidensk. Selsk. Rapp. Bot. Ser. 1983-4: 1-138. Moen, A. & L. Kjelvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl.

71, Grubba - SKOG, *Rik edellauvskog* (Gråor-almeskog) - Verdi B

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Generelt: Lokaltetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Tørrbakke med alm-gråorskog med varmekjær vegetasjon, sjeldent i denne del av Trøndelag. Arter som finnes i området er bla. trollbær, kratthiol, brunrot, storklokke, skogsvinerot, lodneperikum, skogsalat, haremat, vårterteknapp, myske og blåveis. I mer åpne partier finnes bla. kransmynte, vanlig knoppurt og raudflangre. På tørrbakker/tørrberg finnes bergskrinneblom, bakkemynte, kantkonvall og rundbelg. Bergene ovenfor selve edelløvslogen inneholder en rekke fjellarter som: gulsildre, bergfrue, rosenrot, fjellrapp, rødsildre og fjellarve. Kilde: Kjelvik og Moen. Holten, J. 1978. Verneverdige edelløvsoger i Trøndelag. Det K. norske Vitensk. Selsk. Mus. Rapport Bot. Ser. 1978-4.

72, Rotla-Rødvollen - Skog, Gråor-heggeskog (Liskog/ravine) - Verdi B

Generelt: Lokaltetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Frodig oreskog av botanisk interesse. INNGREP: Tilplantet med granskog i 50- 60 årene. Utvalget for verneplan for vassdrag IV foreslår elva Rotla inntatt i verneplanen.

Generelt: Lokalteten ble besøkt av BioFokus v/Stefan Olberg 21.08.2008. Lokalteten ligger nordvest for Rotla, nordvest for Rollsetvollen og er en sørøstvendt slogkledd dalside. Lokalteten grenser mot elv og yngre skog.

Naturtyper og utforminger: Rik løvskog dominert av gråor (35 cm) og med innslag av selje (40 cm), gammel gran (70 cm), bjørk (40 cm) og rogn. Feltsjiktet er frodig med tyrihjem, skogsalat, skogsvinerot, skogstorkenebb, myske, strutseving, fugtelg, junkerbregne, skogfiol, kratthiol, vendelrot, kratthumleblom, trollbær, hengeaks og gjøkesyre. Stornesle, mjødurt, firkantperikum og bringebær vokste ned mot elva. Lungenever og skrubbenever ble observert på noen løvtrær. Det er en del død ved på lokaliteten av større dimensjoner. En steinsatt gammel sti/kjerrevei går igjennom området.

Verdisetting: Området er frodig og med en del død ved, men området er forholdsvis lite og bærer noe preg av tidligere hogst. Verdien settes til viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

73, Renålia - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi A

Områdebeskrivelse: Feltkartlagt av BioFokus ved Tom H. Hofton 21.08.2008 (sentrale og østlige del), og 20.08.2008. av Øivind Gammelmo, Stefan Olberg og Kjell Magne Olsen (vestre, øvre del). Lokalteten ligger i den bratte lia som faller ut mot Selbusjøen nordøst for Renåfjellet, og består i praksis av all gjenværende gammelskog på oversiden av nybygd skogsbilvei i bunnen av lia.

Brattlia domineres av tung, kompakt og høyproduktiv granskog. Store arealer er en mosaikk av småbregne- og storbregneskog, med en frodig og rik utforming av førstnevnte som vanligst. I fuktige dråg (til dels bratte) er også høgstaudeskog relativt vanlig, med arter som fjell-løk, skogstjerneblom, turt, kranskonvall. I våte søkk på slakere partier finnes sumpgranskog med mjødurt, soleihov og maigull. Lågurtskog er sjelden, men inngår hist og her i kanten av små, bratte søkk og på litt tørrere steder. Enkelte lågurtpartier er en moserik, fuktig utforming med teiebær, skogfiol, hengeaks og spredte høgstauder. Et slikt sted ble fagerbrunpigg Hydnellum geogenium sett, og generelt er det trolig en relativt rik mykorrhizasoppfunga slike steder. Ellers er blåbærgranskog vanlig på noe slakere partier samt øverst oppe i lia. Der terrenget flater ut dominerer fattigere og glisnere barblandingsskog, mye av en humid røsslyng-blokkebærtype, vekslende med blåbærskog og fattig sumpskog i sig og forsenkninger. Det er også innslag av røsslyng-blokkebærskog dominert av gran. (Vegetasjon: delvis etter Angell-Petersen 1988).

Området har vært gjenstand for plukkhogst i gamle dager, noe gamle mosegrodde stubber og sparsom mengde død ved vitner om. Det er likevel i hovedsak snakk om gammel naturskog. Granskogen er tung, virkesrik og ofte grovvokst. Skogstrukturen er typisk aldersfaseskog på høyproduktiv mark; kompakt, moderat til svak sjiktning (partivis homogen nesten uten foryngelse under de store trærne), mindre partier som har åpnet seg noe opp har et mer flersjiktet preg. Trealdren er gjennomgående ikke spesielt høy (god bonitet, rask vekst, trærne oppnår raskt grove dimensjoner), men her og der står også tydelig gamle grantrær med stabil sprekkebark og grove greiner. På fattigere og slakere mark (der det også kommer inn noe furu) er skogen glisnere, godt flersjiktet, med saktevoksende gran av mindre dimensjoner, men til gjengjeld av til dels meget høy alder. Enkelte partier, først og fremst i nedre del, har et noe yngre preg (sein optimalfase).

Artsmangfold: Lokalklimaet er humid, og skogen har et stabilt fuktig preg. Dette gir seg utslag i mye epifyttisk lav. Gubbeskjegg opptre ganske rikelig i litt lysåpne partier, skrukkelav er også relativt vanlig, mens en art som groplav opptre mer spredt. Gammelgranslavsamfunnet er velutviklet, med store mengder av karakterarten gammelgranlav på trærne, og en generelt (meget) rik skorpelavflora, spesielt ved basis av gamle, lutende trær og på grove greiner. Vanlige er også bl.a. kattefotlav, vinflekklav og granbendellav Bactrospora corticola (VU), mens arter som meldråpelav Cliostomum leprosum (VU), huldrelav Gyalecta friesii (NT) og rustdoggnål Sclerophora coniophaea (NT) opptre mer spredt. På ei meget gammel gran i et fuktig søkk ca 270 moh. i nedre del ble det også samlet taigabendellav Bactrospora brodoi, en kritisk truet art (CR). Arten er internasjonalt sjelden, tidligere i Norge bare funnet i Nord-Trøndelag (de fleste funn i gammel sumpskog i Lierne). Innunder en overhengende bergvegg vokste den sjeldne knappenålslaven Chaenothecopsis nigra. Arter knyttet til død ved har dårlige forhold i området (sparsom mengde og dårlig kontinuitet i slike elementer pga tidligere plukkhogster), men spredte funn av bl.a. kjøttkjuke Leptoporus mollis, granrustkjuke Phellinus ferrugineofuscus, svartonekjuke Phellinus nigrolimitatus (NT) ble gjort. På stammen av gamle graner er den lille begersoppen gammelgranskål Pseudographis pinicola (NT) relativt vanlig.

Verdisetting: Lokalteten har meget store naturverdier knyttet til gammel, fuktig, høyproduktiv (og fattigere) granskog med en rik lavflora, spesielt av skorpelav på gamle grantrær. 9 rødlistearter er påvist, hvorav 2 sårbare og 1 kritisk truet. På denne bakgrunn settes verdien klart til svært viktig (verdi A).

Lokalteten utgjør deler av et verneforslag fra fase 1 av barskogsplanen, og inntil 2007-2008 var hele arealet intakt. I dag er det anlagt en ny skogsbilvei fra Renånyan, noe som har ført til store inngrep i det bratte terrenget. Under befaringen foregikk det flatehogst med kabelkran i lia vest for lokaliteten, der skogen utvilsomt har hatt liknende naturverdier. Avgrensningen gjenspeiler situasjonen pr. 21.08.08. Vi er ikke kjent med situasjonen på skrivende tidspunkt (april 2009), det kan være at lokaliteten nå er ytterligere redusert pga. hogst.

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

74, Bårdsgård - Skog, Bjørkeskog med høgstauder (Lavurt-utforming med spredte høgstauder) - Verdi B

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 03.03.2004:

Høgstaude bjørkeskog, men også med innslag av andre treslag som rogn, selje og gran. Bjørk dominerer i vest, mens mer blandingsskog finnes i østre del.

Løvskog i skråning

Generelt: Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 20 august 2008.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger i en sørøst- til sørvestvendt skråning nord for Nea og opp fra Rv. 705. Grenser i nord til hogstfelt og traktorvei, mot yngre skog i øst og vest og til vei i sør.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten er en fuktig og til dels rik løvskog med litt gran i nordre deler. Gråor, selje (40 cm), hegg, osp, bjørk og rogn finnes i tresjiktet og noe bringebær i busksjiktet. Skogen er variert med lågurtutforming i nedre deler, der kranskonvall, liljekonvall, trollurt og firblad kommer inn. Strutseving, skogstjerneblom, teiebær, skogsalat, tyrihjel, maiblom, småmarimjelle og mjødurt forekommer mer spredt på lokaliteten. Deler av området har en del gadd og læger, også av grovre dimensjoner.

Trusler: Hogst.

Verdisetting: Forekomst av en del død ved og rikere partier, men området bærer preg av tidligere hogst. Området vurderes som viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

75, Hestøya-Libeckøya - Skog, Gråor-heggeskog (Flommarksskog) - Verdi C

Beliggenhet/avgrensing: Introduksjon: Området ble kartlagt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 18.08.2008.

Beliggenhet/avgrensing: Området er et variert og mosaikkpreget parti langs Nea med kantskog som til dels er flommarksskog, grusører og innmark. Området ligger rett nord for Bardomoan i Selbu kommune. Avgrensingen gjelder hele det mosaikkpregete området som ligger i tilknytning til øyene Hestøya og Måsøya.

Beskrivelse: Gråor-heggeskog på noen øyer i Nea, samt arealer med elveører. Gråorskogen består av nokså ung skog med noe stående og liggende død ved. Typiske arter i skogsvegetasjonen var bl.a. sumphaukeskjegg, turt, vendelrot, skogsvinerot, kranskonvall, myrhatt. På elveørene og langs kantene til kulturmarka fantes bl.a. klåved (NT), firkantperikum, vendelrot, sløke, timotei, skogstorkenebb, hvitbladtistel, hundegras, skogsvinerot, stormaure, tiriltunge, ryllik, blåkløkke, gullris, skogkløver, tepperot, knappsiv. Området bærer ingen tegn på nylige inngrep. Pga. høy vannstand på undersøkelsestidspunktet ble kun områdene i tilknytning til Hestøya undersøkt.

Arter: Klåved (NT).

Trusler: Ingen åpenbare.

Fremmede arter: Ingen observerte.

Verdisetting: Skogen med tilhørende elveører med klåved (NT) gir C-verdi.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

76, Nesmoen - FERSKVANN/VÅTMARK, Stor elveør (Elveørkratt) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Elvører av botanisk verdi, stort klåvedfelt. Delvis ødelagt etter regulering av Nea.

77, Dalvollan-Kverntjønn - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, Annen viktig forekomst - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Verdifult område i tilknytning til Hukkelvatna naturreservat i Midtre Gauldal kommune.

78, Vennafjellet-Strandbygdjfellet - FJELL, Kalkrike områder i fjellet (Rabbe) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Områder av botanisk interesse. Bla. reinrosehei. Viktig helårs friluftsområde. INNGREP: Område med stor hogstaktivitet. Det foreligger planer om hytte- bygging i området. Grunneigarlaget har under forberedning en flerbruksplan i forbindelse med dette. (03.91).

79, Garbergelva - FERSKVANN/VÅTMARK, Viktig bekkedrag (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Vassdrag med en del interessante arter. På strekningen gjennom Prestøyan er elva stri. Kun strømtolerante arter kan vokse her. På de siste 4 km renner elva gjennom et jordbrukslandskap før den går opp gjennom en 7 km lang trang, barskogskledd V-dal. Oppe ved Stråsjøen flater terrenget ut i et betydelig våtmarkskompleks. Berggrunnen består av fyllitt, men ved Stråsjøen kommer et belte med kalksilikatskifer og gneis inn. Den sørboreale vegetasjonsregionen er noe bedre representert innen Garbergelva enn i nabovassdraget Rotla, for øvrig er

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

representasjonen av de forskjellige vegetasjonsregionene nokså lik. ARTER: Flaskestarr forekommer vanlig langs land, lenger ute i elva vokser fjellpiggnopp og hesterumpe. Nedenfor Svartåsfossen vider elva ut seg og blir dypere og mer stilleflytende. Også i dette området dominerer fjellpiggnopp og hesterumpe, og velutviklede flaskestarrbestand med innslag av elvesnelle. Tusenblad og evjesoleie forekommer spredt. I utløpet av småbekker forekommer bla. bukkeblad, rusttjønnaks og grastjønnaks. Totalt for hele Garbergsvassdraget (inkl. vassdraget utenfor EDNA-området) er det registrert 18 døgnfluearter og 10 steinfluearter. Utvalget for verneplan IV foreslår elva inntatt i verneplanen. Kilde: Moen, A. & L. Kjølvik. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergselva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapport Bot.. Ser. 1981-3. 106 s, 2 pl. Dolmen, D. 1990. Ferskvannsbiologiske og hydrografiske undersøkelser av Verneplan IV-vassdrag i Trøndelag 1989. Universitetet i Trondheim, Vitenskapsmuseet. Rapport - zoologisk serie 1990-6.

Lokaliteten er avgrenset på nytt i 2009.

80, Høgla-Nautfjellet - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, *Annen viktig forekomst* - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004:

Israndavsetning. Ligger innenfor det foreslåtte verneområdet i Roltdalen.

81, Ustanstjørna - ANNEN VIKTIG FOREKOMST, *Annen viktig forekomst* - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 22.01.2004: Lite tjern av ornitologisk interesse.

Lokalitetsinfo knyttet til flere arstobsobservasjoner i slettet dublettpost: Et næringsrikt tjern i dalbotnen sør for Ausa. Her renner en bekk i tilknytning til Nea, slik at ved høy vannstand i Nea kan fisk vandre inn. Et belte av frodig kantskog strekker seg rundt tjernet og langs bekken. Området begrenses i vest og øst av skogsbilveier. Området er helårs leveområde for elg og rådyr. Trekkfugl har hvileplass her, og til dels er det store ansamlinger av traner under trekket. Av de mer sjeldne artene er bever og liten salamander. Salamanderen er en trua og sårbar art. Området ved Ustanstjørna har svært stor betydning i undervisningssammenheng for skolene i Selbu. Ved veg øst for Ustanstjønn.

Lokaliteten ble besøkt av BioFokus v/Kjell Magne Olsen, Øivind Gammelmo og Stefan Olberg 19.08.2008: Vegetasjonen i tjernet domineres av elvesnelle og flaskestorr. Ellers finnes myrmaure, myrhatt, en ubestemt mjølke, myrklegg, soleihov, krypsiv, evjesoleie, flotgras, en ubestemt blærerot, grastjønnaks, tusenblad, vanlig tjønnaks, kildeurt, bukkeblad, gulstorr, sumpkarse(?), gul nykkerose, gråstorr, paddesiv, krypkvein, tettegras, ryllisiv og grønstorr. Det finnes også ganske mye kransalger (Chara sp.). Flere larver av småsalamander ble funnet, sammen med en voksen buttsnutefrosk. Noe ferskvannsfauna er innsamlet, men ikke bearbeidet.

Verdisetting: Tjern med yngling av småsalamander gir verdi lokalt viktig (C).

82, Søndre Vålåtjenna V - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi A

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Stefan Olberg 10.06.2009:

Kjerneområdet ligger lengst sør i statsallmenningen, og består av et par lange, parallelle bekkedaler som renner mot nordvest. Bekkene har gravd seg ganske dyp ned i tykke løsmasser, og kan nærmest kalles ravinedaler. Gran er helt dominerende treslag. Mye er av blåbær- og småbregnetype, vekslende etter fuktighet og helningsgrad. I nord står bl.a. en fin og frodig småbregneskog. I brattskrånninger og langs bekkene finnes i tillegg en del høgstaudekog.

Hele området dekkes av gammel naturskog i alders- og delvis bledningsfase. Skogbildet er temmelig kompakt og virkesrikt, og moderat til ganske godt flersjiktet. Det er overvekt av en dominerende generasjon på rundt 100-120 år, men spredt står også gamle trær på godt over 200-250 år, selv om slike er undrerrepresentert. Død gran finnes ganske jevnt fordelt i moderat tetthet, og i alle nedbrytningsstadier (inkludert spor av læger). Det er således brukbar kontinuitet. Gamle stubber finnes spredt i hele området, antakelig etter en hogst som ifølge K. Kullsetås ble utført rundt 1918. At skogen fortsatt er i suksesjon mot en mer stabil naturskogstilstand vises av at gamle læger jevnt over er grovere enn dagens stående trær. Artsmangfoldet må anses middels godt utviklet, med en del funn av moderat gode signalarter. I tillegg er det tidligere (Kim Abel pers. medd.) funnet sibirkuje her, som er en kravstor art. I alt er det da påvist 6 rødlistearter og 1 kandidatart i dette området, og sammen med andre viktige kvaliteter kvalifiserer dette til A-verdi.

Verdisetting: Det er påvist 6 rødlistearter og 1 kandidatart i dette området, og sammen med andre viktige kvaliteter kvalifiserer dette til A-verdi.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

83, Renå-Hånnå - SKOG, *Gammel barskog* (Gammel granskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 23.02.2004:

Hånnå er en frodig dal med relativt store arealer med høgstaudegranskog, rik sumpgranskog og storbregnegranskog. I nedre del av dalen er det mange store hogstflater (Økoforskrappport 1988:8)

84, Slindelva - FERSKVANN/VÅTMARK, *Viktig bekkedrag* (Bekk i intensivt drevne jordbrukslandskap) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 03.03.2004:

Elv som renner gjennom flere viktige naturtyper og landskapsområder. Meanderende enkelte steder. Gjennomgående frodig kantvegetasjon, bl.a. med bjørk, gråor, selje og osp.

85, Rønningen Ø - SKOG, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 03.03.2004:

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Gråor dominerer, men også innslag av bjørk. Sumpskogpreg ved enkelte partier med frodig undervegetasjon. Trenger ytterligere dokumentasjon for å kunne fastslå endelig status.

86, Hoem - Skog, *Bjørkeskog med høgstauder* (Lavurt-utforming med spredte høgstauder) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 03.03.2004:

Lokaliteten ble undersøkt av BioFokus ved Stefan Olberg og Øivind Gammelmo 19. august 2008.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på østsiden av Nea, sør for Hoem. Lokaliteten er avgrenset av vei og jordbrukslandskap.

Naturtyper og utforminger: Frodig løvskog dominert av bjørk (40 cm) og med innslag av selje (35 cm), osp, hegg og rogn. Det er noe einer i busksjiktet. Feltsjiktet innehar kvitbladtistel, skogsnelle, hengeaks, skogsvinerot, skogstorkenebb, firkantperikum, firblad, mjødurt, skogstjerne, kratthumleblom, trollbær, liljekonvall og gjøkesyre. Det er en del død ved på lokaliteten, også av større dimensjoner.

Trusler: Hogst.

Verdisetting: Liten størrelse og manglende rødlistearter tilsier lokal verdi (C-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Naturverdiene er fremfor alt knyttet til naturskogsmiljø/kontinuitetselement og lokaliteten bør derfor avsettes til fri utvikling.

87, Litj Renåa - FERSKVANN/VÅTMARK, *Kroksjøer, flomdammer og meanderende elveparti* (Kompleks med meanderende elveparti, kroksjøer og dammer) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 26.04.2004:

Litj Renåa renner ut i Store Rensjøen. De viktigste partiene renner gjennom skogen og myrområdene, de slakeste partiene. Delvis meanderende før utløpet.

Verdisetting: Området bør sjekkes nærmere i felt. Lokaliteten er inntil videre satt til å ha lokal verdi (C).

88, Aftretsvollen-Renåa - Skog, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av OMI den 26.04.2004:

Bekkekløft hvor bekken renner ut i Renåa. Bratte lisider hvor fjellvåk sannsynligvis hekker.

90, Nålbogsøyan

- Skog, *Gråor-heggeskog* (Flommarksskog) - Verdi B

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Stefan Olberg 10.06.2009:

Dalbunn der elva Nåla danner ei flat elveslette, og flere småbekker renner meanderende ned i hovedelva. Tjukke, finkornete løsmasser er lagt igjen av elva og bekkene. Dette gir opphav til en rik og frodig gråor-heggeskog, men med bjørk som vanligste treslag, samt gråor, krattformet hegg og litt selje. Gran inngår i kantene. Feltsjiktet består av meget frodig høgstaudevegetasjon. Skogen er jevnt over ikke spesielt gammel, med mest middelaldrende løvtrær av moderate dimensjoner. Spredt inngår likevel en del eldre og ganske grov gråor. Litt død gråor (både stående og liggende) finnes også. Også av gran finnes noen få gamle trær og enkelte læger, i ulike stadier. Antakelig har skogen vært mer åpen tidligere (jf. overvekt av bjørk framfor gråor), området har tidligere blitt brukt som "slåttemark" (K. Kullsetås pers. medd.). Artsmangfoldet er relativt svakt, bl.a. mangler Lobarion i stor grad. Den sjelden kjuka *Skeletocutis chrysella* ble imidlertid funnet fruktifiserende over ei gammel svartonekjuka på ei granlåg, antakelig nærspredning fra gammelgranskogen i kjerneområde 3.

Verdisetting: Området vurderes som regionalt viktig (B).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

91, Nåla V for Gravtjennin - Skog, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi C

Generelt: Lokalitetskrivelse innlagt av Stefan Olberg 10.06.2009:

Vest for Gravtjennin går Nåla i ei trang, markert kløft. Sidene er her bratte, med mye berg og rasmark der utglidninger er vanlige. Skogen varierer mellom blåbær-, småbregne- og høgstaudeskog, dominert av gran. Tjukke mosetepper over steinete skogbunn er vanlig. Granskogen er naturskog i aldersfase; rimelig variert skogbilde med brukbar sjiktning, spredte gamle trær av moderate dimensjoner. Flekkvis finnes en del død gran, men for det meste ferske og middels nedbrutte stokker. Området skiller seg først og fremst ut fra resten av Nålbogen-området ved topografien. Som bekkekløft betraktet er lokaliteten ikke spesielt fuktig, og arts mangfoldet er også nokså fattig.

Verdisetting: Selv om to funn av en hensynskrevende art (svartonekjuka) tilsier verdi B, vurderes området som såpass svakt at det gis verdi C.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

92, Kalvåa nederst - Skog, *Bekkekløft og bergvegg* (Bekkekløft) - Verdi B

Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 21.06.2007 ifbm "bekkekløftprosjektet".

-Naturtypekartlegging i Selbu kommune -

Lokaliteten består av Kalvåas nederste del, der bekken danner ei lita, men bratt og markert nordvendt granskogskløft. Småbregneskog er vanligst, men det er også litt storbregneskog, sparsomt høgstaude. Oppover i den bratte østvendte helling finneres også innslag av lågurtuskog. Det bratte terrenget har en del bergvegger, særlig langs bekken, og i nedre del av lia ligger mye steinblokker.

Kløfta har plukkhogd naturskog; produktiv, kompakt og relativt grov og storvokst, men fattig på tydelig gamle trær og med lite død ved. Mot bekken i øvre del finnes imidlertid også enkelte graner av høy alder. Skogen er stabilt fuktig, spesielt i et trangt lite søkk i bunnen av skråningen, samt et lite parti inntil bekken der en liten foss skaper tendenser til fosserøykgranskog (boreal regnskog). På noen få trær finnes her brukbart utviklete lungeneversamfunn, med bl.a. mye skrubbenever (men uten at sjeldne arter ble påvist). Ellers er det ganske mye skjeggblav på trærne i litt lysåpne partier (litt gubbeskjegg, *Usnea* spp., *Bryoria* spp.). På granstammene finnes en del gammelgranlav, og det inngår også litt granbendellav (VU).

Elva er ganske nylig utbygd (rørgate og demning kloss ovenfor lokaliteten), og trolig er lavfloraen i fosserøykpartiet på vikende front. Muligens er dagens forekomster bare rester av en tidligere større, velutviklet fosserøykgranskog. Dessuten grenser store hogstflater inntil området i sørkant, noe som har gitt økende solinnstråling og uttørring i skogmiljøet.

Verdisetting: Området har klare og viktige kvaliteter som et restområde med (svært) fuktig, grov og produktiv granskog i lavlandet, og dessuten med innslag av sjeldne skogsamfunn (fosserøykskog), og selv om kløftepartiet er lite og kvalitetene utvilsomt redusert som følge av tilliggende flatehogst og småkraftverkutbygging, vurderes lokaliteten som viktig – verdi B.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

93, Kalvåa Ø - Skog, Gammel barskog (Gammel granskog) - Verdi C

Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 21.06.2007 ifbm "bekkekløftprosjektet".

Nordvendt, svakt konkavt utformet granskogsli ut mot hoveddalføret rett øst for Kalvåa, grensende til lokalitet "Kalvåa nedre" (B-verdi) i vest. I øvre deler er det mest blåbærskog, men produktivitet og fuktighet tiltar nedover, og det blir raskt mye småbregneskog og (i søkkene) storbregneskog, samt også en del forsumpet mark pga mye sigevann.

Granskogen er en tung og kompakt, tidligere plukkhogd aldersfaseskog; moderat sjiktet, trealder stort sett middels (biologisk gamle trær mangler). Lokalitet har det gått hull på bestanden i form av småfelt med sammenbrudd og store mengder ferske læger, ellers er det lite død ved. Skogen er tydelig humid. Gubbeskjegg og skrukelav opptrer sparsomt på trærne, mens gammelgranlav finnes spredt på stammene (leitet lite etter arter).

Verdisetting: Lokaliteten utgjør et litt større restområde med nokså gammel, tung, fuktig og høyproduktiv granskog i lavlandet, i et landskap der tilsvarende skog stort sett er uthogd. Selv om kvalitetene isolert sett er moderate, har området derfor klare landskapsøkologiske verdier, og verdien settes til C – lokalt viktig.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

94, Kalvåa nedenfor Åsvollen - Skog, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi A

Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 21.06.2007 ifbm "bekkekløftprosjektet".

Lokaliteten består av et ca 700 meter langt avsnitt av Kalvåas bekkekløft nedenfor Åsvollen. Bekken har gravd ut ei lita, men stedvis ganske markert kløft. I midtre del er det trangt og bratt, med raske stryk og småfosser, mye stein og berg, mens det i nedre og øvre deler er slakere.

I bratt østvendt side står kompakt og produktiv storvokst granskog av småbregne- og storbregnetype, lokalt også høgstaudentype, og enkelte steder også åpne strutsevingenger. Lia ned mot bekken er stedvis relativt åpen pga utrasninger. Ellers i området er det mest blåbærskog, særlig i de slake hellingene opp på vestsiden (mer glissent fjellskogspreget her).

Skogen er uvanlig gammel og lite påvirket. En langt framskredet aldersfase dominerer – god sjikting, høy andel meget gamle trær, dels av kraftige dimensjoner. Gran rundt 300 år er vanlig. Mange trær har grov bark og grove tørrgreiner langt ned (gode elementer for skorpelav). Skogen har også relativt mye læger, særlig i midtre del og i brattlia, med god spredning på stadiene 1-4, men de eldste stokkene (r5) mangler i stor grad (trolig som følge av en svak plukkhogst langt tilbake i tid).

Området har et ganske rikt artsmangfold av arter knyttet til gammel, fuktig naturskog, særlig av skorpelav på gamle granstammer og vedboende sopp. På ei grov låg i bekkeløpet ble den kravfulle VU-barksoppen *Hyphodontia curvispora* funnet. Gammelgranlavsamfunnet er vanlig på trærne, med VU-artene granbendellav og meldråpelav som mest interessante innslag. Av makrolav er gubbeskjegg rikelig, randkvistlav og skrukelav ganske vanlige, mens bl.a. groplav og granseterlav opptrer mer spredt. Skrubbenever ble også sett sparsomt på gran. Av vedsopp finnes et knippe av de vanligere signal- og rødlisteartene til dels ganske vanlig, men det er potensial også for sjeldnere arter. Stedvis er også karplantefloraen ganske rik, med bl.a. fjellfiol, gulsildre, maigull, turt og bergfrue. På bergvegger finnes bl.a. de fuktighetskrevede (men regionalt ganske vanlige) rødmuslingmose og småstyltemose ganske vanlig.

Verdisetting: Lokaliteten har betydelige kvaliteter i kraft av å være et intakt bekkekløftparti med uvanlig gammel naturskog, og kombinert med et relativt rikt artsmangfold (inkludert 10 rødlistearter), settes verdien til A – svært viktig.

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

95, Rotla syd - Skog, Gammel barskog (Gammel furuskog) - Verdi C

Kjerneområdet ble registrert av Jon Tellef Klepsland, Tom Hellik Hofton og Øystein Røsok (BioFokus) den 22/6 2007 i forbindelse med bekkekløftprosjektet. Området utgjøres av flater partier over kanten av bekkeløfta. Her finnes det bakkemyrer med røsslyng-blokkebærfuruskog, og med innslag av rome og dvergbjørk. Furumyrskogen er glissen, med overvekt av gamle trær og med dårlig foryngelse. Enkelte av furuene bærer preg av høy alder, muligens mer enn 200 år. Det finnes her en del furugadd, både grove og mindre "pinner". Enkelte furustubber etter gamle hogster finnes også, men det er lite furulæger. Det finnes brannspor på gamle furustubber, men ikke på levende trær. Det ble ikke registrert rødlistearter eller signalarter i dette området.

Verdisetting: Lokaliteten vurderes som lokalt viktig (C).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

96, Rotla bekkekløft - Skog, Bekkekløft og bergvegg (Bekkekløft) - Verdi B

Kjerneområdet ble registrert av Jon Tellef Klepsland, Tom Helliik Hofton og Øystein Røsok (BioFokus) den 22/6 2007 i forbindelse med bekkekløftprosjektet.

Gran dominerer i hele kjerneområdet, kun med små innslag av løvtrær som enkelte mindre bjørk og rogn. Helt nede mot elva hvor det er lysåpent og mindre egnet for gran, finnes enkelte seljer og vierkratt. På middels bonitet dominerer storbregne- og småbregnegranskogen med hengeving og skogburkne, og innslag av bjørnekam. I partier er sauetelg dominerende art. Enkelte steder er det innslag av urter som turt, teiebær, flekkmariehånd, geitrams, hvitsoleie, samt skogsnelle. Skogbunnen er frisk, med en del torvmose. På lav bonitet dominerer blåbærskog med rikt innslag av skrubber. I de bratte sidene ned mot elva er skogen fleraldret, men ensjiktet og forholdsvis høyreist, med stammer opp mot 70 cm dbh på den beste boniteten, og med 40 cm som største dimensjoner på lavere boniteter. Skogen har er forholdsvis tett og virkesrik, men med enkelte åpninger. Skogfasen er aldersfase, med forholdsvis lite og spredt død ved uten kontinuitet. Mosebevokste granstubber forteller om tidligere plukkhogster. Det er mulig at det er kontinuitet i tresjiktet, særlig dømt ut fra forekomst av enkelte lavarter. Det ble registrert tre rødlistede sopp: Svartsoneekjuka, rynkeskinn og gammalgranskål, i tillegg til signalartene vasskjuke, granstokkjuke og praktbarksopp. Mer interessant er lavfloraen med fem rødlistede lavarter: Granbendellav (VU), gråsobeger (VU), trollsobeger (VU), huldrelav (NT) og gubbeskjegg (NT). I tillegg ble det redregistrert flere ringmerker etter Tretåspett. Kjerneområdet grenser mot flatere platåer i sør og i nord, og mot hogstflate i vest.

Verdisetting: Lokaliteten vurderes som regionalt viktig (B-verdi).

Hensyn og skjøtsel: Lokaliteten bør overlates til fri utvikling.

3.3 Nye naturreservater i 2008

Ett nytt naturreservat ble i 2008 opprettet i Selbu kommune. Dette området ble ikke besøkt av BioFokus i feltsesongen 2008, men ble registrert av BioFokus i 2005 ([Hofton 2006](#)). Kjerneområdene er inkludert i denne undersøkelsen.

Lokalitet 22, Storøra. Klåved på grusbredde ved Nea. Foto: Stefan Olberg.

3.4 Registreringsstatus

I følge naturtypehåndboka (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) kapittel 7.7 er det en målsetting at kommunen skal ha en oversikt over hvilke arealer som er godt kartlagt og hvilke som ikke er godt kartlagt. I et prosjekt med begrensede midler er det alltid lettere å peke på hva som er funnet enn på hva som ikke er funnet. Det er videre helt nødvendig å bryte ned denne oversikten, minst til hovednaturtypenivå for å kunne gi et godt bilde av kartleggingsstatus.

I alt 90 naturtypelokaliteter er kartlagt og beskrevet etter ny vurdering i 2008. 34 av disse er å betrakte som helt nye lokaliteter, mens de resterende er tidligere avgrensede naturtypelokaliteter. Kvalitetssikring av tidligere registrerte naturtypelokaliteter har i de aller fleste tilfeller medført endringer i avgrensingen og ofte også verdivurderingen. Av de opprinnelige naturtypelokalitetene fra forrige generasjons naturtypebase er 56 lokaliteter videreført i en eller annen form. Noen av disse er kvalitetssikret gjennom ny feltbefaring, mens noen lokaliteter er videreført på grunnlag av eksisterende informasjon. For de sistnevnte er den gamle avgrensingen i mange tilfeller beholdt, men i tilfeller hvor det har gått klart fram av ortofoto at den gamle avgrensingen har truffet svært dårlig i forhold til den aktuelle naturtypelokaliteten, er grensene justert. Innenfor de 13 ikke-kvalitetssikrede lokalitetene knytter det seg ganske stor usikkerhet til både avgrensing og verdivurdering. Også for en del av de kvalitetssikrede og nyregistrerte lokalitetene knytter det seg fremdeles noe usikkerhet til avgrensing og verdi grunnet knapphet på tid, og dermed korte besøk og overflatisk feltinventering.

Ut over de som er nevnt, er det videreført 49 naturtypelokaliteter fra den gamle databasen til det nye datasettet som foreløpig anses som uprioriterte. Disse fremkommer ikke på det nye naturtypekartet. Ingen av disse er oppsøkt i felt av BioFokus, og er satt som uprioriterte grunnet dårlig stedsangivelse og som regel også dårlig dokumentasjon av eventuelle naturkvaliteter. Disse lokalitetene bør oppsøkes i felt for å vurdere hvorvidt de faktisk er viktige naturtypelokaliteter eller ei.

Noen få av de gamle lokalitetene ble under feltbefaring i 2008 ansett å ikke kvalifisere som naturtyper. Dette gjelder tidligere lokalitet nr. 40035, 40041 og 40045.

Noen gamle naturtypelokaliteter er forkastet på grunn av helt manglende informasjon, samt ingen eller upresis stedsangivelse. Noen lokaliteter har også forekommet i form av doble inntegninger på kartet, og duplikatene har i disse tilfellene blitt slettet.

Nedenfor er det gjort en mer detaljert vurdering av kartleggingsstatus for hver enkelt hovednaturtype i kommunen.

3.4.1 Status for de ulike hovednaturtypene

Myr og kilde: I forbindelse med oppdateringen 2008-2009 er et par av de gamle naturtypene inneholdende myr kvalitetssikret via ortofoto. De er altså ikke besøkt på nytt i felt. For myrlokaliteter som ikke ble besøkt, er den eksisterende naturtypeteksten videreført. En del av det høyereliggende arealet i Selbu kommune er myr. Med unntak av de store verneområdene og et par eksisterende meget store naturtyper i høyereliggende strøk hvor myr inngår, så er myr i Selbu ikke spesielt godt kartlagt og lite vektlagt i naturtyperegistreringer. Myr var heller ikke hovedfokus i denne kartleggingen og kun to små myrområder ble registrert i tillegg til at fire myrlokaliteter er videreført. Det gir en total på 6 myr og kilde-lokaliteter totalt.

→ Kartleggingsstatus: Dårlig kartlagt.

Fjell: Kun 3 lokaliteter i kommunen er registrert å omfatte elementer av denne hovednaturtypen. En av disse er satt som "annen viktig forekomst" på naturtypenivå. Alle

tre var eksisterende naturtyper og ingen av dem ble befart på nytt i 2008. Fjell skulle heller ikke kartlegges i denne undersøkelsen, med unntak av kartleggingen i Skarvann-Roltdalen nasjonalpark som var et eget tilleggsprosjekt (Klepsland 2009).

→ Kartleggingsstatus: Dårlig kartlagt, men noe bedre innenfor Skarvann-Roltdalen.

Kulturlandskap: Ingen kulturlandskapslokaliteter ble videreført fra tidligere registreringer. Lokalitet 40035 (Selbu kirke) ble oppsøkt, men verdiene ble ikke vurdert som gode nok til å tilfredsstille kriteriene for viktige naturtyper. To nye lokaliteter ble registrert som kulturlandskapslokaliteter i kommunen. Begge lokalitetene er naturbeitemark som til sammen utgjør under 20 dekar. Kulturlandskap var ikke prioritert i denne undersøkelsen, men det er tydelig at det trengs noe mer undersøkelse av kulturlandskapet i Selbu kommune.

→ Kartleggingsstatus: Dårlig kartlagt, men det ser ut til å være få viktige kulturlandskap innenfor pressområdene i kommunen.

Rødlistearten ferskenstorpigg (VU) (venstre) og signalarten puteglye (høre). Foto: Tom Hellik Hofton.

Ferskvann/våtmark: Ferskvann/våtmark var prioritert i denne registreringen sammen med skog. I alt 36 lokaliteter innen hovednaturtypen ferskvann/våtmark er registrert i Selbu. Disse områdene er i all hovedsak konsentrert rundt/i Nea og langs sørøstsiden av Selbusjøen. Noen lokaliteter er også kartlagt i nedre deler av Garbergselva og Slindelva. Naturtypen "dam" er rimelig godt kartlagt, i hvert fall innenfor jordbrukslandskapet, hvor naturtypen er mest aktuell (Reiso & Olsen 2007). De fleste dammene i lavereliggende strøk og i pressområdet rundt tettstedet Selbu, er besøkt og kartlagt.

Med hensyn til andre naturtypekategorier innenfor hovednaturtypen, er områdene omkring Nea, Garbergelvas nedre deler og Selbusjøens bredder i sør og øst, prioritert. De fleste viktige bekkedrag, deltaområder og andre våtmarksområder langs Selbusjøen og Nea er rimelig godt fanget opp i denne og tidligere kartlegginger (Reiso & Olsen 2007). For de fleste lokaliteter foreligger det rimelig god dokumentasjon av naturverdiene.

→ Kartleggingsstatus: Godt kartlagt i pressområdene rundt Selbu sentrum, hvor også de viktigste områdene er forventet å befinne seg. Områder ellers i kommunen er noe dårligere kartlagt.

Skog: Skog har vært prioritert kartlagt i denne registreringen. Flere lokaliteter er nyregistrert i 2008. En del av disse baserer seg imidlertid på eldre opplysninger i forbindelse med kartlegging av MiS-biotoper i kommunen (2003), eller fra tidligere områdekartlegginger (Hofton & Bendiksen 2006, Hofton 2006, Hofton 2008, Hofton & Røsok 2008,

[Klepsland m.fl. 2008](#), [Røsok m.fl. 2008](#)). I kommunen forøvrig gjelder for de fleste MiS-biotoper at informasjonen er for knapp og avgrensingen for snever til å kvalifisere som naturtypelokalitet etter naturtypehåndboken. I tillegg til nyregistreringer er en del eldre naturtypeavgrensinger kvalitetssikret i 2008, og i mange tilfeller er det gitt ny avgrensing og verdivurdering. Noen lokaliteter er videreført uten endring, fordi det ikke er foretatt ny befaring, men hvor det ut fra beskrivelse eller ortofoto synes at naturtypekvaliteter er tilstede. Kommunen har store areal med skog, og bare en mindre del av arealet er kartlagt i forbindelse med naturtypekartleggingen. Viktige naturverdier er imidlertid påvist flere steder hvor feltbefaring er foretatt, noe som tyder på at mange viktige naturtypelokaliteter fremdeles ikke er fanget opp.

→ Kartleggingsstatus: I og rundt tettstedet Selbu, i liene langs Nea og i liene på nordsiden av Selbusjøen er skogen godt kartlagt. Ellers er skogverdiene til dels dårlig kartlagt.

4 Diskusjon

4.1 Ansvars-naturtyper i kommunen

Kapittelet er ment å fokusere på helt spesielle naturkvaliteter som kommunen kan sies å ha et spesielt ansvar for i et regionalt til nasjonalt perspektiv.

Gammel barskog/løvskog. Svært viktige naturtyper i skog er registrert i liene på begge sider av Selbusjøen, med bl.a. lokalitetene Renålia (73) og Selbusjøens nordside: Varmdal-Amdal (45) som spesielt verdifulle lokaliteter. Av særlig interesse i disse områdene kan nevnes arter som taigabendellav (CR), melldråpelav (VU), granbendellav (VU), ferskenstorpigg (VU), huldrelav (NT), rustdoggnål (NT), svartsoneskjute (NT), gubbeskjegg (NT) og gammelgranskål (NT).

Lokalitet 73, Renålia. Renålia sett fra nordsiden av Selbusjøen. Foto: Tom Hellik Hofton.

I midtre deler av Nea er det i noen av de bratte lisidene rester av fine skogslokaliteter, med bl.a. lokalitetene Vårvollia (48), Raudberga NR nord (49), Langsetenglia (51), Råna (56) og Kalvåa nedenfor Åsvollen (94). Her finnes bl.a. arter som taigaskinn (EN), granbendellav (VU), pelsblæremose (VU), vedalgekølle (NT), skorpepiggsopp (NT), alm (NT), rustdoggnål (NT) og gubbeskjegg (NT).

Kartlegging av naturtyper i kommunene er satt i gang for å skaffe til veie et best mulig beslutningsgrunnlag for forvaltning av natur. I forbindelse med undersøkelsene i 2008 er det avdekket at skogsliene ned mot Selbusjøen har kvaliteter som er av stor betydning for en rekke arter, spesielt knyttet til gammel og stabilt fuktig granskog. Her er det blant annet påvist at den kritisk truede (CR) taigabendellaven lever, som Norge har et særlig internasjonalt ansvar for å ta vare på. Krevende topografi har frem til nå gjort at en del egnet skog for disse artene ikke har vært intensivt utnyttet (flatehogd). I forkant av videre skogsdrift i områdene bør det derfor gjøres mer detaljerte kartlegginger. De MiS-registreringene (Miljøregistrering i Skog) som per i dag foreligger for kommunen har vist seg utilstrekkelige i å fange opp disse miljøene og må derfor brukes med forsiktighet i videre skogbruksplanlegging.

Mudderbank/evjer, buker og viker/stor elveør. Svært viktige naturtyper forekommer langs bredden av Selbusjøen i sørøst og i øst, spesielt i tilknytning til utløpene av Nea, Garbergselva og Slindelva. Store forekomster av den sterkt truede pusleplanten firling finnes på mudderflater på flere lokaliteter. Løpebillen *Bembidion argenteolum* (VU) har sin eneste kjente innsjølokalitet i Norge ved utløpet av Nea innenfor lokalitet Vikaengene (8). Klåved (NT) er en vanlig art på grusbredder langs de store elvene og på breddene av Selbusjøen i Selbu kommune. Her har den sitt utbredelsestygdepunkt i Norge.

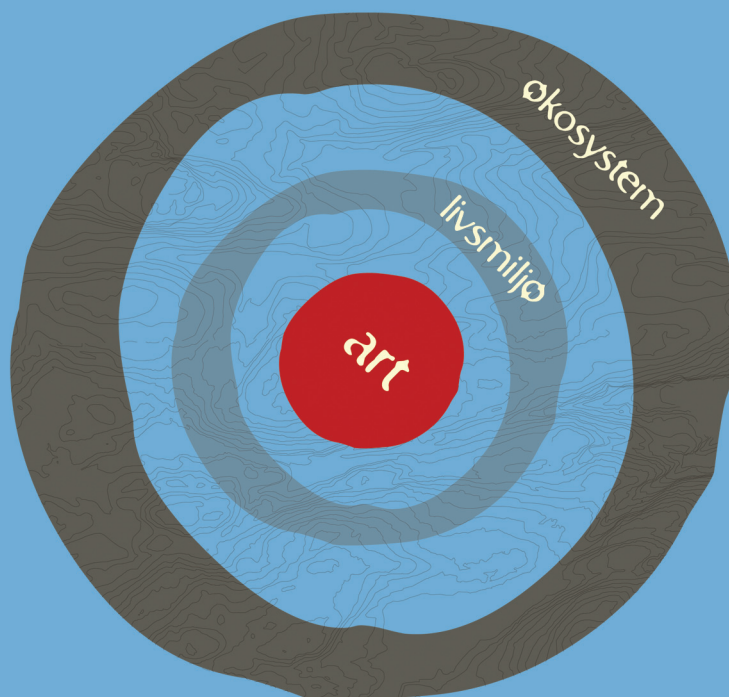

Lokalitetet 48, Vårvollia. Gammel frodig løvskog med velutviklet Lobarion-samfunn. Foto: Tom Hellik Hofton.

Litteratur

2003. MiS-registreringer i Selbu.
- Angell-Petersen, I. 1988. Inventering av verneverdig barskog i Sør-Trøndelag. Økoforsk rapport 1988:8. 235 s.
- Artsdatabanken og GBIF Norge. 2008. Internettportal for artssøk.
- Borch, H. og Wergeland Krog, O. M. 2009. Natur2000. Database-programpakke for registrering og forvaltning av natur. NINA naturdata AS, Rørvik.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 1991. Barskog i Øst-Norge. Utkast til verneplan. DN-rapport 1991-5. 267 sider.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 1999. Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold. Direktoratet for naturforvaltning, Trondheim.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13. URL: <http://www.dirnat.no/content.ap?thisId=500031188&language=0>
- Dolmen, D. 1990. Ferskvannsbiologiske og hydrografiske undersøkelser av Verneplan IV-vassdrag i Trøndelag 1989. Universitetet i Trondheim, Vitenskapsmuseet. Rapport - zoologisk serie 1990-6.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999a. Trua arter Selbu kommune.
- Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1999b. Viktige naturområder Selbu kommune.
- Hassel, K. og Prestø, T. 2005. Usma - Gardåa kraftverk: Gardåa og Usma med Storbekken i Selbu kommune. Virkninger for biologisk mangfold. NTNU Vitensk.mus. Botanisk Notat 2005-6: 1-16.
- Haugen, I. 1991. Barskog i Midt-Norge. Utkast til verneplan. Direktoratet for naturforvaltning Rapp. 1991-1. 119 s.
- Hofton T. H. 2006. Naturverdier for lokalitet Nålbogen, registrert i forbindelse med prosjekt Statskog 2005, DP2. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Hofton T. H. 2008. Naturverdier for lokalitet Kalvåa, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Hofton T. H., Bendiksen E. 2006. Naturverdier for lokalitet Hukkelvatna, registrert i forbindelse med prosjekt Statskog 2005, DP2. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Hofton T. H., Røsok Ø. 2008. Naturverdier for lokalitet Tangvella, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Holten, J. 1978. Verneverdige edelløvskoger i Trøndelag. Det K. norske Vitensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1978-4.
- Klepsland J., Røsok Ø., Klepsland J., Røsok Ø., Hofton T. H. 2008. Naturverdier for lokalitet Råna, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Klepsland, J. 2009. Kartlegging av naturtyper i Skarvan-roltdalen nasjonalpark. BioFokus-rapport 2009-22.
- Moen, A. 1983. Myrundersøkelser i Sør-Trøndelag og Hedmark i forbindelse med den norske myrreservatplanen. Rapport i forbindelse med Naturvernrådets landsplan for myrreservater og IBP-CT-Telmas myrundersøkelser i Norge. K. Norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1983:4. 183 sider.
- Moen, A. og Kjelvik, L. 1981. Botaniske undersøkelser i Garbergelva/Rotla-området i Selbu, Sør-Trøndelag, med vegetasjonskart. K. norske Vidensk. Selsk. Mus. Rapp. Bot. Ser. 1981-3. 106 s.
- Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. Statens Kartverk, Hønefoss. 199 sider.
- Reiso, S. og Olsen, K.M. 2007. Kartlegging og oppdatering av ferskvannstilknyttede rundt østre del av Selbusjøen, Selbu kommune, Sør-Trøndelag. BioFokus-rapport 2007-15. 45 s.

- Røsok Ø., Klepsland J., Hofton T. H. 2008. Naturverdier for lokalitet Rotla ved Heståsen, registrert i forbindelse med prosjekt Bekkekløfter 2007, S-Trøndelag. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.
- Suul, J. 1981. Utkast til verneplan for edelløvskog i Sør-Trøndelag fylke. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag 1981. 82 s.
- Sæter, B. 1977. Rapport fra ferskvannsbotaniske undersøkelser i og ved Garbergselva, Selbu. UNIT, DKNVS-Museet, notat 11 s.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir en digital rapportserie som heter BioFokus-rapport, <http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>